

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 24 SRPEN 1993

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60



Saturnin

Zdeněk Jirotko
(5. pokračování)

Samozřejmě že dědeček nemá kapesní hodinky poháněné elektřinou. Takový nesmysl si může vymyslet jen Saturnin. Chtěl tím patrně jen symbolicky naznačit, že dědeček má ve svém domě všechno, na co se podíváte, zařízeno na elektřinu. Otevírání dveří, topení, vaření, osvětlování, holení a zapalování cigaret.

Dědeček je mohutný starý pán s brunátnou pletí, šedivými vlasy a veselými očima. Byl dlouhá léta ředitelem městské elektrárny, starostou společenstva elektrotechniků, předsedou zemského svazu elektráren, členem správní rady elektrických podniků a vůbec členem všech korporací, v jejichž jméně se vyskytovala slova jako elektrický, elektrotechnický, elektřina a podobně.

Celý život propagoval elektřinu a říkájí o něm, že před lety vypracoval plán na elektrizaci Polabí a po celé délce vodního toku řeky projektoval jednu elektrárnu na druhé, takže by nakonec voda v Labi už vůbec netekla, musela by být dávana do sudů a posílána do Hamburku vlakem. To byl ovšem jen žert, ale když jej lidé vypravovali, citili jste z jejich hlasu, že mají dědečka docela rádi. Ani u Saturnina tomu nebylo jinak. Myslím si dokonce, že sis dědečkem velmi dobře rozuměli už od chvíle, kdy se Saturnin starému pánovi představil v přís-ném pozoru.

Přijel jsem totiž tenkrát asi v půli srpna na venkov, abych v dědečkově domě proleňšil tři týdny své dovolené, a Saturnin mne doprovázel. Zpočátku jsem váhal, mám-li vzít Saturnina k dědečkovi s sebou, nebo mám-li mu dát též dovolenou a jet sám. Věděl jsem totiž, že se teta Kateřina postarala, aby se dědeček dozvěděl, jak výstředního má vnuka. Takový mládík, a on musí mít sluhu! Jako bych tetu Kateřinu slyšel. Nakonec jsem se rozhodl, že vezmu Saturnina s sebou.

Dědeček to přijal jako samozřejmost. Prohlédl si Saturnina, stojícího před ním se sraženými podpadky, a zdálo se, že je spokojen. Potom se obrátil ke mně a říkal mi to, co mi říká každě: že doufá, že se mi v této samotě bude líbit, a abych chodil hodně do lesa. Dodal, že letos bude mít ještě několik hostů. Za týden přijede doktor Vlach. Je už čtrnáct dní ve svém srubu v horách a slibil, že se jde sem dořít mezi lidi. Z Prahy přijede vnučka dědečkova starého kamaráda inženýra Tereby.

Myslím, že jsem v tu chvíli zrudl, ale dědeček si toho nevšiml. Také Saturnin vypadal, jako by byl to jené přesechl. Nevnímá jsem dobře, co dědeček dále povídal, a vzpomínám jsem se, až když se mne žertovně zeptal, proč jsem nepřijel po řece se svou obývací lodí. Chtěl jsem mu odpovědět, že mi v tom zabránily jazy četných elektráren, ale pak jsem si to rozmyslel. On vlastně ani na odpověď nečekal a spokojeně se pochechtával. Šibalsky mžoural očima a znenadání mne udeřil do zad a pochechtával se ještě spokojeněji.

Večer jsem seděl ve svém pokoji a přemýšlel jsem, jak vratké jsou úsudky, které si člověk učiní o svých bližních, či dokonce příbuzných. Dosud jsem považoval dědečka za mrzutého starého pána, poněkud zlomyslného a sobeckého. Zdálo se mi, že jsem mu velmi křivdil. Bylo mi ovšem záhadou, odkud ví o mém zájmu o slečnu Barboru, ale to bylo vedlejší. Hlavní bylo, že ji pozval a že

mne čekala nejméně do dovolené, jakou jsem kdy měl.

Litoval jsem jediné toho, že slečna Barbora přijede až za týden. Prohlížel jsem si kapesní kalendář a přemýšlel jsem, co bych za to dal, kdybych mohl ten týden, který mne od setkání dělí, škrtnout, vytrhnout, přeskočít, abych se již příštího dne mohl probudit s vědomím, že na mne čeká procházka lesem s Barbarou po boku. Potom ovšem nabylo vrchu střízlivé uvažování, které je mi tak vlastní. Týden života! Až jsem se zhroutil té ceny. Týden mladého života, týden, o kterém nevím, co krásného mi přinese. Týden být živ, toulat se po lese, cítit, jak voní mateřidouska, poslouchat šplouchání řeky, chodit na ryby a vyhřívat se po koupání v pisku pod malou skalkou. Jak je to krásné!

Rozhodl jsem se tenkrát, že ten týden neškrtnu a že provedu zajímavý pokus. Do kapesního kalendáře zapíši všechno, co se v tom týdnu stane, abych příští sobotu mohl zvážít dobré i zlé a znovu zavřít odmitavě hlavou, znovu si říci, že týden života je cena příliš vysoká.

Dívám-li se dnes zpátky, vidím, že nebylo nutno, aby si psal něco na způsob deníku. Události, které se zběhly, byly takového rázu, že bych si je byl zapamatoval v každém případě. Posuďte sami.

Příštího dne bylo krásné nedělní jitro. Ležel jsem v poduškách a vdechoval svěží vzduch, který proudil otevřeným oknem ze zahrady. Po bydlení v obývací lodi vychutnával jsem až do dna pobyt v solidním domě svého dědečka. Pociťoval jsem příjemné vědomí bezpečnosti, jistoty, že se neozve z paluby poplašný Saturninův křik. abych se držel, že jede kolem parník "Praha". Přitom jsem uvažoval, že musím promluvit se Saturninem vážné slovo. Doktor Vlach se totiž na naší lodi občas vyjadřoval o dědečkovi s notnou dávkou obvyklého sarkasmu, a Saturnin těm hovorům naslouchal s neskrývaným potěšením. Obávám se, že nabyl o dědečkovi mínění poněkud neuctivého, a mrzí mne, že jsem ty hovory trpěl.

Tím nechci říci, že by snad doktor Vlach byl dědečka pomlouval. On mu takové věci říkal i do očí. Když jednou dědeček řekl, že už zde asi dlouho nebude, podotkl Vlach vážně: "Já si to představuji tak, že tře zhasnete obklopen svými příbuznými, z nichž každý bude do vás mlátit něčím tvrdým, protože vy byste jinak vůbec neumřeli". Dědeček se tomu smál asi půl roku.

Připravil jsem si řeč, kterou Saturninovi nastíním stručný dědečkův životopis, jeho zásluhy o elektrickou osvětu našich zemí, a již zakončím nějakou vzletnou pasáží o všech kladech této veliké osobnosti.

Právě jsem se rozhodl, že vstanu, když se ozvalo diskrétní zaklepání a Saturnin vstoupil. Prál mi dobrého jitra a pravil, že ranní ptáče dává doskák, mladí ležáci, staří žebráci, a oznámil mi, že je venku pěkně, ale nechval dle před večerem, nevíme dne ani hodiny a kam čert nemůže, nastrojí bábu.

Vy nejste zvyklí na podivný způsob Saturninova vyjadřování, ale já jsem z té směsice přísloví pochopil, že přijela teta Kateřina. Nemohu říci, že bych tím byl býval potěšen. Teta Kateřina se rozhodně nehodila do mé představy o dovolené. Byla pro mne symbolem všech možných nepříjemností.

Mé neblahé předtuchy se začaly naplňovat ještě téhož dne dopoledne. Teta Kateřina vyvolala trapný výstup, když si stěžovala dědečkovi, že ji Saturnin nepozdravil a Milouše dokonce urazil.

Saturnin ji slušným způsobem odporoval a tvrdil, že neměl v úmyslu mladého pána urazit a

milostivou paní že pozdravil. Dokonce si vzpomínal i na druh pozdravu. Řekl jí: "Má účta."

Teta křičela, že je to drzá lež, Saturnin rafinovaně překlouče situaci a že ona není padlá na hlavu. Že prý se, když ji uviděl, usklíbil a řekl "No mautca". Tomu ona neřeká pozdrav. Velmi se zlobila, ale to nebylo ještě nic proti Miloušovi. Ten ještě nezapoměl Saturninovi ten případ s cigaretou a již jím byl znovu do hloubi duše uražen. Zabýval se celý minulý měsíc tím, že si dal růsti knírek, pozůstávající asi z jedenácti neukázněných vousů, a urážka, kterou mu bylo snést, se týkala této mužné ozdoby.

Když se totiž Milouš, věren svému předsevzetí, že nebude Saturnina brát vůbec na vědomost, procházel s ješitným výrazem ve tváři, postavil se mu Saturnin do cesty, a divaje se mu upřeně na horní ret, ptal se předstíraným zděšením: "Co se vám stalo?" Milouš to tak překvapilo, že se pitomě zeptal: "Kdy?" a pak utekl a zavřel se ve svém pokoji. Dědeček Saturnina napomenul, ale po jeho odchodu řekl tetě Kateřině, že když už Miloušovi něco takového narostlo, měl by si na tom při styku s lidmi držet čistý kapesník.

Dopoledne přišlo. Hrál jsem s dědečkem šachy a soustavně prohrával. Dědeček mne přímo drtil. Je pozoruhodné, jak skvěle hraje, uvážíme-li jeho stáří. Po páté partii se shovívavě usmál a řekl, že budeme dělat něco jiného. Potom mi vyprávěl poutavý příběh ze svého mládí, když sloužil jako voják v Itálii a zamilovala se do něho jedna hraběnka. Milý, starý pán.

Jakmile se setmělo odešel jsem do svého pokoje abych nemusel hrát s tetou Kateřinou zořikou.

V pondělí přišlo také. Dědeček byl velmi mrzut, trápila ho dna. Kiel jako dragoun, ale to je pochopitelné. Když ho nic netrápí je milý, veselý a je odhodlán vyzvat kohokoli v řeckořímský zápas. Ale o tom bude ještě řeč. Den se zoufalé vlekl a teprve k večeru dědečkovy bolesti polevily. Potom mi bylo vyslechnouti příběh o tom, jak dědeček sloužil jako voják v Itálii a jak se do něho zamilovala jedna hraběnka.

Poslouchal jsem to jen tak na půl ucha, protože mi to vyprávěl dědeček předěšlého dne. V duchu jsem si říkal, že je to podivuhodné, že uplynuly dva dny, aniž Saturnin provedl nějakou ztřeštěnost. Zaklepal jsem to na dřevo, a dědeček roztržitě řekl: "Dále". Potom pokračoval ve svém vyprávění.

Hned příštího dne si to Saturnin všechno vynahrádl. Tvrdil dědečkovi, že umí řídit auto. Dědeček to s radostí uvítal a projevil přání se projet ve staré Fordce, která už dlouhá desítkletí rezivěla v garáži. Saturnin sehnal někde plechovku benzínu a kolem desáté hodiny tajně vyjel. Nikdo z nás o tom nevěděl a poplach se strhl teprve, když dědeček chyběl u oběda.

Asi ve tři hodiny přijel Saturnin na kole a dědečka přivezl fiakr. Neměl jsem nejmenšího tušení, co se stalo, ale dědeček se celé dopoledne nepřestával trást a stále si pro sebe opakoval: "Ježíši Kriste, Ježíši Kriste!" Saturnin zase někam odjel.

Teta Kateřina žádala, abych ji to vysvětlil, ačkoliv jsem o tom věděl zrovna tak málo jako ona. Potom vedla zmatené řeči o nedočkavých dědicích a atentátu. Nakonec řekla, že kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá, a čím čertu dobře, peklem se ti odmění.

Celou středu přišlo. teta Kateřina mne k dědečkovi nepustila a tak jsem se dal do čtení.

(pokračování str. 15)

ZPRÁVY

Parlament České republiky schválil návrh zákona o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu. Konstatuje se v něm, že KSČ - Komunistická strana Československa - byla organizací zločineckou a zavrženíhodnou, obdobně jako další organizace, založené na komunistické ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému. Při jmenovitém hlasování podpořilo přijetí předlohy zákona 129 poslanců, proti bylo 34 poslanců a hlasování se zdrželi tři.

"To, co na sudetoněmeckém dnu prohlásili zástupci bonnské a bavorské vlády - a bohužel i vy, vážený pane předsedo vlády - mělo velmi negativní ohlas v české veřejnosti a nepochybně to ovlivní chystané rozhovory", uvedl v dopise adresovaném bavorskému předsedovi vlády Edmundu Stoiberovi český premiér Václav Klaus. "Zvláště citlivě reagovala česká veřejnost na poznámky o tom, že pozitivní přístup Bavorska ke stavbě ropovodu Ingolstadt - Kralupy je jednostranným gestem dobré vůle ze strany bavorské vlády, které by Česká republika měla kladně zodpovědět ve svém postoji k sudetským Němcům, a že negativní přístup k jednání by problematizoval českou schopnost vstoupit do Evropy". "Požadavek zrušit platnost Benešových dekretů, jež jste vznesl vy na sudetoněmeckém dnu, je pro všechny relevantní české politické strany nepřijatelný", uvádí dále v dopise Václav Klaus. V témže dopise byly odmítnuty hovory na vládní úrovni. Bavorský předseda vlády přislíbil brzkou odpověď.

V Prostějově se konal sjezd KSČM. Dosavadní předseda Jiří Svoboda se vzdal své funkce a oznámil své rozhodnutí odejít z politické scény. Novým předsedou strany byl zvolen Miroslav Grebeníček. Současně bylo odhlasováno zachovat stávající název strany. Delegáti, kteří s tímto nesouhlasili opustili sál a založili programovým prohlášením Za demokratickou levicovou stranu novou Stranu demokratické levice.

ODSUNY

Aleš Nebeský

Po vítězství demokracií ve studené válce americký profesor Francis Fukuyama popsal svoji vizi budoucnosti ve studii "The End of History". Pod tímto poněkud zavádějícím názvem došel k názoru, že v tomto století, vítězství nad fašismem a komunismem, liberální demokracie prokázala svoji superioritu jako politický systém, v jehož rámci je nejlépe možno uspokojovat lidské aspirace. Z toho mu pak tedy i vyplynul - onen před ním již mnohokrát vyhlášený - "konec ideologií".

Není tedy vůbec překvapující, že nejbouřlivější kritika jeho téze se ozvala právě od levice, která po pádu komunismu je v ideologickém vzduchoprázdnu a zdá se být neschopná vyrovnat se se ztrátou práva hlásat - práva, které tak jako tak existovalo jen v jejich myslích - že je to právě ona, která drží v rukou recept na "zátné zítřky".

Od té doby jeho vize liberální demokracie jako systému postupně vše převládajícímu, se setkala s nelibostí i v zemích třetího světa. Jejich kritické hlasy, ne tak zcela bezpodstatně tvrdí, že import západního politického systému s jeho pojetím svobodných voleb a lidských práv, je proti místním kulturním tradicím a způsobu života. Vynucené zavádění západních politických principů prý nepřináší zlepšení, nepřináší řešení tíživých problémů obyvatel těchto zemí, právě naopak, přináší rozbití společenských vazeb a diktaturu s korupcí v osvědčeném systému nemyslitelnou.

Po pádu komunismu se ale navíc do evropské historie - jaksi zadními dveřmi - vloudila ideologie o které mnozí věřili, že je mrtvá. Ideologie nacionalismu. V jejím jméně opět dochází ku genocidě, vyvražďování a odsunům, kterým se dnes říká "ethnic cleansing" a v ulicích evropských měst západu i východu opět dochází k nacionálně a rasově motivovanému násilí.

Musím se přiznat - a připsat to nepochybně mému stále přežívajícímu idealismu - že síla nacionalistické nenávisti mě nepřestává překvapovat. A to nejen v bývalých komunistických zemích kdy systém nedovoloval řešení kulturně politických sporů a soužití jejich rozdílností, ale především v zemích Evropského společenství o kterých jsem věřil, že jejich integrace postoupila v myslích západních evropanů dále a že čas stará bezpráví a nenávisti zahojil. Musím se přiznat i k tomu, že neschopnost demokracií zabránit novým genocidám, vytváření nových národnostních křivd, nových odsunů, nového "ethnic cleansing", mě nenapřňuje neoptimističtějšími myšlenkami nad budoucností..

Stručný	přehled	rubrik
Odsuny		01
Ze světa		02
Slovensko-maďarské vztahy		03
Bata v Sokole		04
Finanční nařízení		05
Já a Klaus máme		06
několik skvělých vlastností		07
Kam za kulturou		08
Směšné divadlo L. Soboty		09
Vydávat či nevydávat?		10
Toť otázka.		11
Nad dopisy čtenářů		12
Hledáme...		13
Dividendy		14
Saturnin		15
Inzerce a služby.		16 - 17

Když prezident České republiky Václav Havel při návštěvě US srovnal srbské "ethnic cleansing" s nacistickou genocidou a "rasově a národnostně očištěnými" odsuny, přivodil na svoji hlavu bouři protestů ze srbské strany. Když pak to vše dovedl do logického konce a zařadil odsun sudetských Němců do stejné kategorie bezpráví, přivolał na sebe kritiku nejen levice v čele s KSČM a ČSSD, ale snad i zcela pochopitelnou bouři českých nacionalistů společně s lidmi, kteří při odsunu přímo asistovali a nebo s ním po válce emocionálně souhlasili.

Potíž je, že jedno bezpráví není možné zrušit druhým. Z historie, té která nikdy neskončí, vyplývá málo potěšitelný závěr: zdá se být těžké, ne-li vyloučené, křivdám a bezprávím zabránit. Měli bychom se tedy alespoň snažit zmírnit - a prakticky jak jen je co nejvíce možné napravit - jejich důsledky. Nemělo by nám v tom bránit "jak oni nám, tak my jim", ani žádná jiná výmluva či omluva.

Aniž se snažím srovnávat švestky s hruškami, tak jako je neomluvitelný odsun Čechů ze Sudet po mnichovské dohodě, odsun příslušníků baltských národů na Sibiř ve stejné době, odsun kozáků a dalších národů během třicátých let, vyvražďování židů, slovanů a jiných národnostních skupin za války, odsun a vyvražďování třídních nepřátel v Kampodže před nemnoha lety a mnoho a mnoho dalších, včetně současných odsunů v bývalé Jugoslávii, právě tak není ničím omluvitelný a ospravedlnitelný odsun sudetských Němců po válce. A to ani nemluvě o způsobu jeho provedení.

Na poznání a přiznání pravdy by skutečně nemělo být nikdy pozdě.

ZE SVĚTA

Polsko: Lech Walesa zakládá vlastní stranu. Když strany polské koalice zavrhl prezidentův návrh na společnou účast v říjnových volbách pod hlavičkou "reformního tábora", začal L. Walesa budovat na vlastní pěst a ve druhé polovině června vznikl v Polsku "Nestranický blok na podporu reformu" (BBWR), který má přímý vzor v "Nestranickém bloku pro spolupráci s vládou", který v Polsku existoval před druhou světovou válkou. BBWR obhájí nutnost lustraci, ale je proti dekomunikaci. Proto mohou bývalí členové "Polské sjednocené dělnické strany" vstupovat bez omezení. Kromě podpory prezidenta má zvýšit šance na volební úspěch i vlastní deník "Gazeta Nowa" a volební kandidatura osob, které jsou na daném území populární. Sám prezident ujišťuje se skromností sobě vlastní: "Bojím se jen jednoho, příliš velkého vítězství". K tomu by však BBWR potřebovalo velice silnou podporu společnosti. Přitom podle posledních průzkumů veřejného mínění se "určitě" nebo "pravděpodobně" chce voleb účastnit 52% Poláků (o 4% méně než minulý měsíc) a BBWR by pravděpodobně volilo sotva 10-15% voličů.

Slovensko: Národní banka Slovenska (NBS) oznámila desetiprocentní devaluaci slovenské koruny vůči volně směnitelným měnám i české koruně. Například kurs amerického dolaru se zvýšil z 29,77 na 33,22 Sk. Podle Josefa Tošovského není tento krok NBS překvapením a vyplývá z dohod mezi Slovenskem a Mezinárodním měnovým fondem.

Německo: Poslanci Spolkové rady rozhodli, že všechny osoby, které se v Německu staly terčem útoků extremistů, budou odškodněny. Tento zákon se bude se zpětnou platností vztahovat na případy, k nimž došlo od 1. července 1990. Podle dosavadní právní úpravy nenáleželo například obětem útoků v Mólnu a Solingenu žádné odškodnění, protože byli odškodňováni pouze občané zemi ES a států, které samy odškodňují Němce, stanou-li se na jejich území terčem útoků.

Srbsko: Prezident Milošević udělil milost opozičnímu vůdci Vuku Draškovičovi a jeho ženě. Tomuto rozhodnutí předcházely intervence mnoha západních politiků včetně Billa Clintona, německé vlády a manželky francouzského prezidenta Mitterranda. Manželé Draškovičovi byli zadrženi a poté surově zbiti policií po velké protivládní demonstraci v Bělehradě. Sám Draškovič byl obviněn z podněcování nepokojů a útoků na policistu, a proto zahájil ve vězení hladovku. V poslední době se jeho stav prudce zhoršil a lékaři hovořili o možném brzkém konci.

Rusko: Hrozba dezintegrace Ruské federace nabývá na vážnosti, minulý týden byla vyhlášena Přímořská republika se sídlem ve Vladivostoku a Uralská republika se sídlem ve Sverdlovsku.

Rusko - Čína: Velení ruské flotily nařídilo všem lodím, které operují ve Východočínském moři, aby zajistily ochranu ruských plavidel v této oblasti. Rozkaz následoval poté, co čínští pohraničníci ostřelovali ruskou obchodní loď plující s nákladem kovů z Vladivostoku do čínského přístavu Sinkan.

A jedna navíc z České republiky:

4. července - "Volám po jediném, nechte mne v klidu zemřít", napsal úřadům v padesátý třetí den své neomezené hladovky kyjovský občan Miloslav Mareček.

12. července kyjovský občan Miloslav Mareček na tři dny pozastavil svoji protestní hladovku, najedl se a pak opět pokračoval v neomezeném hladovění.



Slovensko-maďarské vztahy : drama s otevřeným koncem

Tricátého června se Slovenská a Česká republika staly třicátým a jedenatřicátým členem Rady Evropy. Jestliže v Česku bylo štrasburské přijímací řízení vnímáno jako formalita a vstup registrován jako samozřejmost, na Slovensku oznamovaly výsledek palcové titulky ústředních novin, euforické komentáře a triumfální prohlášení stranických lídrů. Optika, zbařená nacionálních dioptrií, však ukazuje mnohem střízlivější realitu. Za prvé, Slovensku byl umožněn vstup nikoliv na základě skutků, ale slibů. Za druhé, Rada Evropy se možná celkem oprávněně obává vývoje, který by mohl ve střední Evropě nastat, kdyby bylo přijetí Slovenska odloženo, byť jenom do podzimu. A za třetí, právě z této obavy pramenila politická vůle včlenit oba nástupnické státy bývalé federace do Rady Evropy současně.

Sám fakt, že výsledek hlasování byl až do poslední chvíle nejistý, stojí za zamyšlení. Zodpovědnost padá plně na konto Bratislavy. Kdyby týden předtím neprošli Národní radou Slovenské republiky pozměňovací návrhy k usnesení, které k členství Slovenska přijímala Rada Evropy, jež obsahovaly explicitně vyjmenované připomínky zpravodajů této instituce, maďarská diplomacie by se neměla o co opírat. Zaslouhou parlamentních klubů HZDS a SNS však slovenská strana zpochybnila svůj úmysl brát tato doporučení vážně. Tím umožnila maďarskou ofenzivu, která přinesla ovoce v podobě dvou dodatků k přijetí SR, které Slovensko zavazují do budoucna. První se týká revize zákonů obsahujících princip kolektivní viny, tedy de facto Benešových dekretů. Druhý umožňuje Radě Evropy v šestiměsíčních intervalech kontrolovat plnění doporučení, týčů, které slovenský parlament odmítl explicitně vyjmenovat, čímž si vlastně sám vykoledoval připojení tohoto kontrolního dodatku. Více vavřínů ze Štrasburku si odneslo Maďarsko. Celým cirkusem kolem přijímání severního souseda se Budapešť dokonale podařily dvě věci: za prvé upozornila Evropu na Slovensko jako problémovou zemi, co se týká menšinové politiky, a za druhé má na papíře podporu vlivné evropské instituce v cause Benešových dekretů. Zde je nutno vidět v pozadí iněmecký zájem. Maďarsko posloužilo jako nástroj, který přes očividně slabší článek bývalé federace protlačil Radou Evropy něco, co by se sotva podařilo proti Československu. Navzdory tomu, že se dnes celá slovenská

politická scéna hlásí k orientaci na NATO a evropské struktury, vládní politici a nejen oni křísí myšlenku t.z.v. Malé dohody.

Prezident Kováč při kyjevském jednání s ukrajinským kolegou Kravčukem navrhl, aby státy sousedící s Maďarskem a mající na území maďarskou menšinu, sladily svoji politiku ve vztahu k těmto menšinám. Představitel Ukrajiny však Kováčovu iniciativu odmítl. Lépe pochopil o pár dní před ním premiér Mečiar v Bukurešti, kde se s premiérem Nicolae Vacaroiu dohodli na tom, že "při řešení tak citlivé záležitosti, jako je otázka maďarské menšiny, je vzájemný kontakt mezi Slovenskem a Rumunskem nevyhnutelný".

Nejdále v této linii zašel - byť jen v rovině spekulací - Ján Čarnogurský. V rozhovoru pro Nové Slovo se vyjádřil následovně: "Vítězství nacionalistických sil v Maďarsku například ve volbách 1994 by tlačilo Slovensko do protimaďarské koalice, do níž by logicky patřily státy s Maďarskem sousedící." Po rozruchu, který svým výrokem způsobil, předseda KDH sice svá slova zkorigoval ve smyslu, že on si to nepřejí, ale vývoj k tomu může dospět.

Vyhrocení maďarsko-slovenských vztahů je především dílem samotných politiků. Nejlepším důkazem je srovnání s Čarnogurského premiérskou érou v Bratislavě, kde menšinová otázka jen pabérkovala v ústraní opravdu vážného problému. Gabčíkova a nad vstupem ČSRF do Rady Evropy v únoru 1991 nevisel ani stín pochybnosti. Rovná se téměř zázraku, že ve smíšených oblastech slovenského jihu ještě nebyl zaznamenán ani náznak národnostní konfrontace a obě etnika vykazují vzácnou míru tolerance, trpělivosti a porozumění.

Díl zodpovědnosti současné slovenské reprezentace za existující stav je neodmítkovatelný. K legitimně zvoleným představitelům menšiny se chová od počátku arogantně a přezíravě a vytrvale odmítá všechny nabídky na dialog. Její projevy a chování vůči menšině jen potvrzují fakt, že státnost postavená na nacionální bázi a politika vyznávající etnickou příslušnost jako základní státní princip se zákonitě vždy přiklání k nedemokratickým řešením. Právě na vnějším prostředí, ve kterém je taková moc zasazená, potom velmi záleží, do jaké míry je přístupná své tendence moderovat. Podmínky a doporučení Rady Evropy mohou být právě tou vitanou korekcí.

Peter Schutz,
komentátor deníku Telegraf,
stálý spolupracovník Respektu.

UPOZORNĚNÍ

Na dotazy mnoha čtenářů, kteří zcela neporozuměli informaci Českého rozhlasového vysílání v Sydney, o pozbývání českého občanství odpovídáme:

V únorovém vydání AL na str. 5 jsme otiskli znění zákona o nabytí a pozbývání státního občanství ČR, který vešel v platnost 1. ledna 1993.

Dodáváme další informaci o nabytí a pozbývání státního občanství České republiky občany, kteří byli propuštěni ze čs. státního svazku.

Český občan, který pozbyl čs. občanství propuštěním z čs. státního svazku od 1. 10. 1949 do 31. 12. 1989 (rozhoduje datum převzetí listiny o propuštění ze státního svazku či propouštěcího osvědčení), může podat u Generálního konzulátu ČR v Sydney, a pokud se zdržuje v České republice také u ministerstva vnitra nejpozději do 31. 12. 1993, žádost o udělení občanství ČR. Žádost je třeba vyplnit pod stejným jménem a příjmením pod jakým byla vystavena listina o propuštění. Manželé mohou podat společnou žádost, pokud mají v zahraničí společné bydliště. Osoby starší 15 let musí podat samostatnou žádost. České občanství nelze udělit dětem narozeným v zahraničí poté, kdy rodič pozbyl čs. občanství propuštěním ze státního svazku. K žádosti je třeba přiložit originál listiny o propuštění ze státního svazku nebo propouštěcího osvědčení. A dále ofrankovanou obálku na Cert. Mail s adresou žadatele.

Upozorňujeme, že podle australského zákona Australian Citizenship Act - Section 17 každý, kdo učiní jakýkoliv úkon či akt, jejímž cílem nebo výsledkem je získání cizího státního občanství, ztrácí občanství australské.



BAŤA V SOKOLE

Sydneyská sokolovna - náš Národní dům - uvítala ve svém nově otevřeném "televizním salonku" velkého syna Moravy Tomáše Baťu. Bohužel jen na filmovém plátně, ale zato za hojně účasti příznivců a bývalých spolupracovníků jeho podniků na Dálném Východě, dnes v Austrálii usedlých.

K představení došlo před několika týdny při příležitosti oslav narozenin pana Josefa Buršíka, jednoho z neaktivnějších členů Baťovy skupiny a věčně nestárnoucího jedenaosmdesátníka. Účastníci velmi příjemného i poučného odpoledne shlédli film pořízený ve Zlíně během nedávného sjezdu Baťovců z celého světa, seniorů Baťova světového koncernu. Tomáš Baťa promluvil ke shromážděným, a to jak ve Zlíně tak k nám zde v Sydney, a to velice osobitě a bez příkras, a divák se nemohl zbavit dojmu, že takových Baťů republika nemá věru nazbyt, a že slov i činů tohoto našeho odvážného průkopníka s moravskou odvahou a podnikavostí je lidem doma zapotřebí jako soli. To se neostýchám potvrdit já, Nemoravan z Prahy.

Rodina Baťů ovšem v republice nikdy nebyla nekontroverzní. Vskak vime jak my na každém dovedeme hledat a najít hlavně to, co se nám nelíbí. Baťovu způsobu podnikání se vytýkávalo, že mladým lidem a zaměstnancům vůbec ukládá režim příliš tuhý a jednostranný, na práci zaměřený, že využívá ba zneužívá dělníky, že ubíjí jejich iniciativu, a že baťovské metody práce zglajchšaltovaly celý zlínský kraj na jednu velkou fabriku. Tyto výtky se objevovaly jak za první republiky, tak ovšem za vlády marxových úředníků.

Dnes však lidé vidi Baťu jinak. Jeho marxističtí kritikové dovedli stát do stavu hospodářského primitivismu, zatímco Baťa se rozrostl z Moravy po celém světě. Naši lidé dnes Baťu vidi jako nejsmělejšího a nejúspěšnějšího průmyslníka a podnikatele tohoto století u nás v republice. Jako jediného našeho člověka, který dovedl skutečně udělat diru do světa. Baťové zvelebili zlínský kraj, naučili svoje lidi pracovní kázní,

republice ukázali nejen jak úspěšně podnikat a proniknout do světa, ale jak dokázat světu - a to i světu americkému - že zlínské metody vedou k úspěchu a finančnímu blahobytu. Baťovy závody jsou dodnes po všech kontinentech známy jako vzor úspěšného moderního podnikání. Baťa dovedl obout svět - a to svět bosý, a to lacino i rychle.

Ve svém proslovu Tomáš Baťa jednak trochu zavzpomínal, ale z jeho slov čísla touha prorážet dál a nezaostávat se před malichernostmi. Znovu a znovu vyzdvihoval výsledky skvělého sociálního zabezpečení dělníků dosaženého v baťovských podnicích již ve třicátých letech. Po zkušenostech z dob Potěmkinových vesnic kremelského ražení si dnes člověk znovu uvědomuje důležitost Baťova principu proměňovat slova v činy. A právě to by snad dnes mělo být lidem doma příkladem. Začít něco a rychle a úspěšně to dokončit. Tedy po baťovsku. Tak jak to ještě dnes - anebo ještě dnes - můžeme pozorovat v Baťově zlínském kraji.

V promítaném filmu jsme měli také příležitost sledovat i proslov pana Josefa Buršíka - kdysi pravou i levou ruku Baťovu, nebo jakousi ruku prodlouženou - a to celé odpoledne člověka utvrzovalo v něčem již dávno tušeném. Že totiž kdo pracuje u Baťi, ve světě se neztratí! My Češi to nesmíme nepřiznat. Moravan Baťa nás všechny dovedl obout. Obul i svět, jen na rodnou Moravu nedávna nesměl. Ale nemylme se: Baťa nejel domů pro peníze. Jel prostě domů, tam, odkud vyšel. Vrátil se. Zůstane tam alespoň jeho odhodlanost?

B.Š.

ČESKÁ OBCHODNÍ KOMORA v Austrálii

19. července se v sydneyjském Sokole, za účasti paní velvyslankyně České republiky dr. David-Moserové, generálního konsula ing Josefa Sládka a obchodního konzula ing Dušana Tomšíka, konala slavnostní schůze na které se české veřejnosti představila Česká obchodní komora, která byla v loňském roce ustanovena v Adelaide. Rovněž byla při této příležitosti ustanovena odbočka této komory v New South Wales. Hlavním úkolem Obchodní komory je pomoc při navazování obchodních kontaktů mezi Českou republikou a Austrálií.

Bylo by zapotřebí, aby se na práci této komory podílelo co nejvíce obchodníků a průmyslníků českého původu, kteří žijí v Austrálii. Svými dlouholetými zkušenostmi by mohli přispět k rozvinutí oboustranně užitečných obchodních kontaktů. Sekretářem odbočky pro NSW byl jmenován pan Bob Nový a u něho se také zájemci mohou přihlásit o další informace, přihlašovací formuláře atd.

Adresa:

Bob Nový

41 Corben Street

Surry Hills, NSW 2010

telefon: (02) 212 2453

fax: (02) 281 8349

IN MEMORIAM

V Plzni náhle zemřel bývalý kněz české katolické mise v Sydney, plzeňský arciděkan Petr Eliáš. Před odchodem domů v roce 1991 působil sedmnáct let v Sydney a po návratu do Prahy nejprve působil jako kněz v kostele svatého Antonína na Strossmeyerově náměstí v Holešovicích. Nekrolog přineseme v příštím čísle.

Přehled některých finančních nařízení v České republice.

Vybírání daní (337-92 spolu s 35-93)

Vybírání daně ze zisku od jednotlivců a právních aspektů (jak stálých obyvatel či cizinců v České republice) je řízeno zákonem. Zákon Slovenské republiky je v mnoha pohledech identický s českým zákonem.

Místo pro registraci.

Právní jednotky musí být registrovány u příslušných finančních autorit, určených místem, kde je firma registrována, v případě stálého umístění zahraničních firem, které nemají registrováno vedení v České republice, v místě, kde je stále umístění a kde se koná větší část daňových aktivit.

Nemovitosti je třeba registrovat u finančních autorit v místě, kde se nemovitost nachází.

Registrace.

Jednotlivci či právní jednotky, kteří získali povolení k podnikání na území České republiky jsou povinni přihlásit se k registraci u finančních autorit, které jsou za to v daném místě zodpovědné, během 30 dnů od obdržení povolení k podnikání.

Při registraci je žadatel povinen udat plné jméno, místo, identifikační číslo, evidenci o povolení podnikání, a všechny detaily o obchodních bankovních kontech. Podniky jsou povinny poskytnout na přihlášce všechny informace, které finanční autority potřebují k upřesnění jejich daňových povinností a dále všechny informace o struktuře a druhu podnikání.

Jestliže je vedení podniku v zahraničí, přihláška musí být podána osobou, která má právo zastupovat a řídit daňové záležitosti ve jménu podniku v České republice. Jestliže podnik nemá identifikační číslo (IČO), je jeho povinností se o toto číslo přihlásit i odpovědných autorit (Statistický úřad, pro podniky, které nejsou registrovány v Registru podniků).

Registrace není požadována v těch případech:

- * jde-li o občasné, nebo jednorázový příjem
- * jestliže jediný majetek poplatníka je nemovitý,
- * jestliže poplatník jediný zdanitelný příjem pochází ze závislého postavení (na př. zaměstnání),
- * jestliže příjem je zdaňován speciálně či je vyňat z daňové povinnosti,

Dále je podle zvláštního zákona požadován, aby daňoví poplatníci, registrovaní v roce 1992 se znovu registrovali do 30. června 1993 u jejich finančního úřadu.

Registrace musí být podána na formuláři, který dodává ministerstvo financí. Tento formulář je k dispozici na každém finančním úřadě a je celkem jednoduché ho vyplnit.

Pokuty

Jestliže jednotlivec či právní jednotka nedodrží přesně požadavky a právní normy, může ho finanční úřad pokutovat až do výše 2.000 000 Kč.

Daňové přiznání

Daňové přiznání může být podáno jen na formuláři, který dodává ministerstvo financí a nebo na formuláři z počítače, který obsahuje stejné informace, údaje jako originální formulář.

V případě dovozu písemné celní prohlášení může být považováno za daňové přiznání.

Daňové přiznání musí být podáno do 31. března následujícího roku, nebo do 30. června jestliže přiznání je podáno a potvrzeno daňovým poradcem. Finanční úřad může prodloužit datum podání daňového přiznání až o tři měsíce na žádost poplatníka či daňového poradce.

Jestliže daňové období je kratší než jeden rok, daňové přiznání musí být podáno během 15 dnů po skončení daňového období.

Zvýšení či zpřesnění daňového přiznání.

Jestliže poplatník zjistí, že povinná daň může být vyšší než suma uvedená na daňovém přiznání, nebo jestliže to požaduje finanční úřad, poplatník je povinen dodat dodatečné daňové přiznání a zaplatit dodatečnou daň do konce následujícího měsíce.

Vymezení daní

Jestliže daňové přiznání není vypracováno správně, není kompletní nebo není podáno v řádném termínu,

může finanční úřad si zjistit zdanitelný příjem poplatníka svojí vlastní cestou. Všechny dohody, podle kterých jsou daňové povinnosti převedeny na další osoby či právní jednotky, jsou neplatné, pokud nebyly povoleny podle zákona.

Doba pro určení daní.

Daňová povinnost může být znovu určena do tří let po skončení daňového období, pokud to zákon nespecifikuje jinak.

Odvolání.

Poplatník se může odvolat proti daní, která mu byla určena finančním úřadem během 30 dnů od obdržení daňového určení.

Úhrada daní.

Daně musí být hrazeny přes příslušné finanční úřady v českých korunách, přesně ukazující jaká daň je částkou hrazena. Za datum platby je bráno datum, kdy byla suma převedena z poplatníkovy bankovního konta, nebo kdy poštovní úřad či jiný odpovědný úřad obdržel sumu v hotovosti.

Odložení placení daní.

Na žádost může finanční úřad odložit placení daní a nebo se dohodnout na postupném splácení, jestliže by placení v termínu způsobilo nepřekonatelné těžkosti poplatníkovi. Úroky na nezaplacené daně budou určeny ve výši 140% základního úroku v České národní bance.

Pokuty.

Poplatník je považován jako neplátcí jestliže nezaplatí daň v určeném termínu. Pokuta za nezaplacení v termínu je 0.3%, za každý den zpoždění.

Není-li daňové přiznání podáno do určeného data, může být daň zvýšena až o 10% z původně určené sumy.

Jestliže má finanční úřad důvod se domnívat, že daň nebude placena, má právo žádat dřívější vyrovnání daní.

(převzato z Czech and Slovak Newsletter KPMG duben 1993)



Já a Klaus máme několik skvělých vlastností.

Jak představit Zdenu Frýbovou? Jako nejtěšnější spisovatelku, autorku "Hrůz lásky a nenávisti" a "Mafie po listopadu", které získaly cenu bestselleru roku 1991 a 1992, nebo jako ochránkyni zvířat a zakladatelku nadace Robin ve prospěch týraných a bezprizorných zvířat... A co takhle: autorka, která vyvolává až chorobnou nenávist provládajících novinářů?

Dáří se vám nesrovnatelně líp než za socialismu. Proč se tedy nevenujete nekonfliktním tématům, která mají u čtenářů úspěch?

Odjakživa píšu, o čem se mi právě chce psát. O tom, co mě rozčiluje, o tom co mě nadchlo, co miluju nebo co nenávídím. Za socialismu to bylo složité, protože autor nemohl ke svému tématu napsat mnohé, co by měl napsat chtěl. Pravda je však i to, že nemusel lhát. Nikdo ho k tomu nenutil kromě jeho vlastní bezcharakternosti. Podbízel-li se režimu, bylo to z jeho svobodné vůle neboli za účelem prospěchu, aby mu neprodejná knížka vyšla vysokým nákladem a po decentním stažení do stoupy byla do nekonečna reeditována, aby pobíral dlouhodobá stipendia na tvorbu dalších podobných děl, aby za svoje ležáky na pultech dostával několikanásobné honoráře než ti autoři, kteří byli mocnými pouze trpěti, ale čtenáři milováni. A těch charakterů nebylo málo, počínaje Jarmilou Loukotkovou a konče Vladimírem Páralem.

Jestli dnes provokují nenávist některých pravicových novinářů, je mi to lhostejné, ostatně dozvím se to zcela výjimečně, protože většinu roku trávím ve své šumavské idyle.

Neztrácté humor ani při pohledu, jak šťastně se odrážíme od ekonomického dna?

Naopak. Pobaveně sleduji, jak se katolická církev a partaje za ní mluvící rvou o funke a majetek, což jim zřejmě přikazuje pismo své a první vatikánský koncil, a jak naši vlastenci, nepochybně, že tak činí absolutně nezištně - rozdávají mnohamiliardové majetky německé šlechtě. Masaryk se obrací v hrobě, básník by zalkal, jak možná kletý čin provést vědomky, já se těším, jak naši pracující budou kmitat a poklonkovat na panském, nejlépe za desátky a odpustky. Například pro dělníky ze stavebnictví, zocelené socialistickou dvouhodinovou pracovní dobou, to bude osvěžující změna. A pokud jde o to šťastné odrážení od ekonomického dna, obávám se, že občany odkázané na průměrnou mzdu či důchod nezajímá žonglování s čísly ani pana Dyby, ani Dlouhého, ba dokonce ani to, jakým způsobem uvádí tato čísla na pravou míru profesor Matějka, ale zajímá je jen jedno jediné: neustále se zvyšující ceny základních potravin a nad hlavou šibenice v podobě volné tvorby nájemného za byty.

Koho ze všech těch pronikavých úspěchů obviňujete?

Idioty, jako jsem já, kteří huľákali a zvonili klíči na Václaváku. Za komunistů jsem mohla mít alespoň samolibý pocit, že ke vzniku a přežívání daného marasmu nikdo z naší rodiny ani stébečkem nepřispěl. Dnes tenhle pocit, že já jsem z obli-ga, bohužel nemám.

Opravdu toho zvonění klíči dnes litujete?

Jsem natolik sobecká, že vlastně nelituju. Druhá polovina osmdesátých let byla nádherná. Ten báječný pohled na diktátory propadající hysterii, že tentokrát jim Moskva na pomoc nepřispěchá. Byla to ovšem zbytečná panika - nemohli totiž tušit, jak pronikavě si listopadovou revoluci polepší. Z ustrašených patolizalů Moskvy a tlučuhubů třesoucích se před hněvem davů se stanou suverénní velkopodnikatelé s vypranými milióny, kteří sovětské plecháče vymění za bavoráky a dovolené na Krymu za dovolené v Kalifornii. A teprve teď, kdy se z nomenklaturních kádřů stávají majitelé fabrik a ministrů, mohou konečně stisknout lízu pořádně pod krkem. Navzdory tomu všemu bych si nechtěla ochudit život o tu nádhernou listopadovou euforii, že ten odporný pseudosocialismus se hrotil.

Nikdy jste se nestapla sympatiemi k sociální demokracii. Teď, když se jejím předsedou stal Miloš Zeman, budete s ní aktivně spolupracovat?

Miloši Zemanovi jsme velice aktivně pomáhala už před zvolením. Intenzivně tehdy pracoval na programu strany a já mu telefonovala a ujistila ho, že předsedou bude docela určitě zvolen Jiří Horák a doporučovala jsem mu, aby se na práci vykašlal. Panu doktoru filozofie, který měl připravit kulturní program, jsem poszedovou budoucnost sociální demokracie vyličila v tak živých barvách, že s tím programem říknu, čemuž se pan Zeman divi dodnes. Pokud jde o nás politicky vývoj, tak se řídím ve svých prognózách Murphyho zákony, zejména tím, který tvrdí: může-li něco dopadnout špatně, dopadne to špatně. Zvolení Miloše Zemana mě tehdy otrávil, protože až do té doby mi tahle teorie bezporuchově fungovala a já nemám ráda komplikace vyplývající z výjimek, jež potvrzují pravidlo.

Jak hledíte vy a pan Murphy na další ekonomický vývoj, kdyby ho výrazně ovlivňovala strana Miloše Zemana?

Já a pan Murphy můžeme s potěšením sloužit optimisticko viz: sešup k onomu dnu v nedohlednu, snad jen s tím rozdílem, že pan Zeman nebude jásat, že sunar za sto třicet korun je poslední rána kryptokomunistům a další doklad toho, jak se slibné od toho dna řítíme vzhůru. Až se dořítíme k životní úrovni Bolívie, bude pan Zeman lynčován rozlíceným davem. Já a pan Murphy ovšem nejsme maximalisté, stačí nám pro pana Zemana doživotí. Než mě přerušíte otázkou, zda já a pan Murphy bychom si drobný sadismus neměli léčit, vysvětlím vám zdroje našeho optimismu.

Nelze popřít, že naše ekonomika je v mnohem horším stavu, než byla po listopadu. A po této zemi určitě nechodí světec kombinovaný s géniem, který by ten ekonomický sešup dokázal rychle zastavit nebo dokonce zvratit ve vzestup. To by trvalo léta a neodvratný hněv stále většího počtu postižených lidí se obrátí na to vemte jedne proti těm, kteří tuto devastaci odstartovali, nýbrž proti těm, kdo v této chvíli, kdy pohár trpělivosti přeteče, budou u moci.

Nějakou veselší vztah po ruce nemáte?

Ale ano, věřím, že lecos by rozumní politikové mohli zlepšit okamžitě. Treba zatřením mnohamiliardových restitucí katolické církvi a šlechtě nebo nastolením nových mechanismů, které by zamezily likvidaci zemědělství, obrovské korupci na nejvyšších místech, mnohamiliardo-

vým daňovým únikům a tak dále. Mimochodem, jestli před volbami přijde nějaká strana s nápadem vyvlastňovat zmíněný majetek ve prospěch zdravotnictví, školství a sociální péče, jsem si jistá, že bude mít úspěch.

Dovedete být objektivní i k politikům z koalice?

Doufám.

Takže to vyzkoušíme, jaké jsou nejlepší vlastnosti Václava Klause?

Václav Klaus má několik skvělých vlastností a je čistě náhoda, že jsou nám dvěma společné.

Jako například skromnost hranicící se sebezpodceňováním?

To především. Ale i jiné - a teď bez legrace, Václav Klaus je úporně pracovitý, dovede jít bouřevnatě za svými cíli a nenechá se ovlivňovat či rozptylovat tím, co si hoduji jiní. Přiznám se, že kdykoli jsem o své pravdě hluboce přesvědčena, počínám si stejně. Jde snad jen o to, aby si člověk takový rys uvědomoval s trochu humorného nadhledu a chápal, že může jít druhým na nervy. Dále: byl to Václav Klaus, kdo se bránil obrovským restitucím, protože správně předvídal katastrofální ekonomické následky. A co snad na něm oceňuji nejvíce, je skutečnost, že i v zahraniční politice si počíná suverénně, až to jeho odpůrci označují za aroganci, ale já vždycky dám přednost aroganci před tajrlíčkem a patolizalem. Dále Václava Klause v mých dámských očích ctí, že nepotřebuje péči logopeda, profesora češtiny, dietologa, protialkoholické poradny, nepotřebuje dokonce ani tlumočníky a rád vyběhne na hřiště, prostě jeho vzhled, projev a chování neuráží estetiké citění, což u našich politiků určitě není pravidlem. Být opoziční politik, Václavu Klausovi bych spílala za mnohé, o to víc, že bych měla vztek, že neko-pe na své straně hřiště, kde bych ho jako silnou osobnost vítala. Zbývá dodat, že kdykoli to zajiskří mezi Václavem Klausem a Václavem Havlem, dosud jsem vždycky musela dát za pravdu Václavu Klausovi.

Například?

Nedávno to byla Havlova podpora leteckých útoků proti srbským pozicím a odškodnění našich obětí nacismu Němců. Václav Klaus to velmi decentně komentoval slovy, že budeme nepochybně vyzváni k podobným gestům dobré vůle a smíření a že to nakonec bude obráceno proti nám. Já bych to vyjádřila nedecentně, že pokud vůbec něco dostaneme, přijde nás to zatraceně drah. Pan prezident nám sice vždycky nakonec vysvětlí, že mezi ním a premiérem nejsou žádné výrazné názorové rozdíly, ale já si myslím, že Václav Klaus nad prezidentovými zahraničními iniciativami pracuje k infarktu a kompenzuje to hodinami tenisu navíc. A taky si říkám, ten Klaus aby vyletěl z kůže, když mu například páno- v nebožky OH předhazují, že nemá žádnou koncepci zahraniční politiky. Ať už je koncepce Václava Klause jakákoliv, naštěstí to není ta, kterou prosazovalo OH - rozdat naše národní hospodářství šlechtě a Němcům s omluvami, jakými historickými zločiny jsme se proti nim provinili. Nu a v neposlední řadě Václava Klause lituji, jaké má koalici-partnery, ale to on se asi dost lituje sám.

Jaký je váš vztah k Václavu Havlovi?

Ke kterému? K Václavu Havlovi I., neboli statečnému disidentovi, anebo k Václavu Havlovi II. prezidentovi, který mi způsobil řadu ofensivních rozčarování? Václava Havla I. jsem ctěla a milovala.

Václav Havel II. mne šokoval už od počátku svého prezidentování, kdy na svoji reprezentaci vynakládal obrovské prostředky z pokladny zblázněné země (letadlo za milióny dolarů, nejluxusnější zahraniční vozy a tak dále). A je tu i Václav Havel II. díky restitucím multimilionář (cituji z Práce a Mladého světa), který po listopadu tvrdil, že mu o žádný majetek nejde.

Třeba skutečně ne – možná ho chce rozdat chudým nebo jeho část věnovat na jiné bohu-libé účely.

To nevím. Mám jen jednu osobní zkušenost, domlouvala jsem se s několika umělci, kteří by byli ochotni uspořádat benefiční koncert ve prospěch nadace Robin na podporu bezprizorných a týraných zvířatům. A zeptala jsem se agentury, která je organizuje, zda v případě benefice dává rodina Havlových koncertní sál v Lucerně zdarma, jako třeba v případě Gottova koncertu ve prospěch postižených dětí. Bylo mi řečeno, že agentura o takovéto vyjímce neví a kdykoliv o ni žádala nebylo ji vyhověno.

Václav Havel II. je pro mne rozčarováním opravdu bolestným. Asi jako kdybych dvacet let žila v souladu s manželem hodným největší lásky a úcty a najednou jsem zjistila, že podvedl moji iluzi o něm – a to určitě nejen takovou banalitou, jakou je nevěra – nebo dokonce, že ji vlastně podváděl po celé naše manželství.

Nepřipadá vám, že v poslední době se stupňují útoky stejného tisku proti lidem, kteří jaksi ční nad davem? A to nejen na politiky, ale i na umělce jako Karel Gott a další, kteří se neprovinili ničím jiným, než že za komunistů směli dělat to, co uměli?

Karel Gott se odjakživa proviňuje tím, že umí, má obrovské úspěchy a lásku davů. Pro lidi zakomplexované tím, že nikdy žádný úspěch neprožili a ničím kromě zloby, zášti a závisti se pochlubit nemohou... pro takové byl za socialismu a je i dnes pohled na osobnost Karla Gotta bolestně nesnesitelný. Když takový trapně směšný útok čtu, nebo slyším v televizi, v duchu pobaveně říkám jeho autorovi: chudinko malá, co asi bys za to dal alespoň jedinkrát za celý svůj život zažít ten obrovský aplaus a záplavy květín nabitého sálu. Na druhé straně je však třeba říci, že pokud jde o náklonnost davu k oblíbenému umělci, ta u nás podobnými útoky pouze roste. Díky socialismu si totiž naši lidé zvykli fandit právě těm umělcům, kteří jsou hrubě osočováni a je snaha je zlikvidovat.

Za zvlášť ubohé pokládám, když někteří písálkové pranýřují umělce za to, že tvořili či vystupovali za socialismu. Je přirozené, že ti bezvýznamní by byli rádi viděli (podobně jako OV KSC), kdyby v podmínkách socialismu pan Seifert přestal psát své nádherné verše, Jarmila Loukotková svoje překrásné knížky, pan Menzl a paní Chytilová nenatáčeli své výborné filmy, Karel Gott přestal zpívat své písně o lásce. Protože každý, kdo umí a kdo je davu milován, je potencionálně nebezpečný hlupákům.

Zdena Frýbová (1934), významná spisovatelka, která vydala romány mj. Přípravte operační sál, Robin, Mafie po česku, Mafie po listopadu. Žije stále na své chalupě na Šumavě a v Praze.

(kráceno – Kateřina Perknerová – Dialog)

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!



Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164



KAM ZA KULTUROU**Country Club**

30 Devonshire Road, Kemps Creek,

21. srpna v 19 hod.

vás srdečně zve na

Slavnostní ples

k výročí založení klubu,

Hraje rozšířená kapela Vojty Ciny,
dále účinkuje Německý pěvecký sbor
Melody,
taneční skupina Růženy Šustrové.V průběhu bohaté tomboly bude mimo
jiné vylosována**1. cena- letenka do Evropy,**

kterou darovaly České aerolinie

Vstupné: \$ 8.- \$ 5.-**Rezervace míst: p. Rutar - 610 3267****p. Hanousek - 607 8883****v sobotu v klubu - 6060904**Bohatá česká kuchyně
pod vedením manželů Karnetových,
vynikající české zákusky od Frant.
Barneta.**12. září v sobotu ve 14 hod.**

se koná

Rodinné odpoledne

Hraje Klubovní kapela.

Vstup volný.

Připomínáme, že v sobotu a v neděli
dostanete v Country Clubu chutné
české obědy.**POZVÁNÍ**

Jak možná víte, česká velvyslankyně dr. Jara David-Moserová končí svoji misi v Austrálii a v srpnu se s námi rozloučí. Je to škoda, že odchází tato moudrá žena, která si právě tuto zemi tak oblíbila a která navázala velmi přátelské styky se zdejší českou komunitou. Právě nyní, krátce před jejím odchodem si uvědomujeme, co všechno zná a umí. Je nejen vynikající lékařka, mezinárodně uznávána, ale je i velice dobrá malířka, překladatelka, spisovatelka, která napsala mimo jiné i několik scénářů k úspěšným českým filmům. Jednoduše řečeno, je to žena neobvyklá a tak bude trochu neobvyklé i loučení s ní na které vás co nejrůzněji zverne.

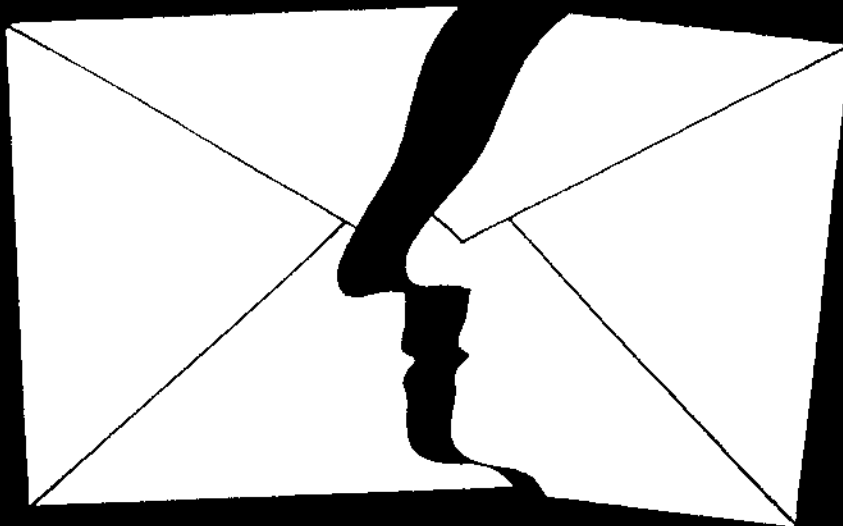
**CZECH-AUSTRALIAN CULTURAL ALLIANCE
A SOKOL SYDNEY**

při příležitosti večera na rozloučenou s první velvyslankyní
České republiky v Austrálii a na Novém Zélandě
J.E. Dr. Jarou David-Moserovou

uvádějí

"A LETTER TO WOLLONGONG"

krátkou hru v angličtině, kterou napsala a krajanům v Austrálii
a na Novém Zélandě věnuje J.E. Dr. Jara David-Moserová



Ve hře vystupují J.E. Dr. Jara David-Moserová a
Sean Scully - přední herec, známý ze seriálu ABC "Phoenix"
Režie Dasha Blahova

V NEDĚLI 22. SRPNA v 7 hod.
(nápoje od 6.30, večeře v 8 hod.)

V SOKOLSKÉM NÁRODNÍM DOMĚ
16 Grattan Crescent, Frenchs Forest

Vstupné \$ 10, pensionisti a studenti \$ 5
Zajištění míst a večeří na číslech 365-1872 nebo 99-2260

Citlivá výpověď o posrpnové době roku 1968 bude jistě také zajímavá i ty, kteří sice nemluví česky, ale mají k této zemi vztah a tak přivedte své dospívající děti i své australské přátele.

Směšné divadlo Luďka Soboty

se vám představí

Adelaide

čtvrtek 14. 10. 93 ve 20 hodin
v Československém klubu
předprodej vstupenek:
Z. Jiránek - A.H. 263 8218
Československý klub - 346 4181

Melbourne

v sobotu 16.10.93 ve 20 hodin
v Phoenix Theatre
Elwood High School
předprodej vstupenek:
Bohemia Travel : B.H. 510 2474

Sydney

v sobotu 23. 10. 93 ve 20 hodin
v Sokolském národním domě
v neděli 24. 10. 93 v 16 hodin
v Country Clubu
předprodej vstupenek:
p. Zahradka po 18 hod. -
52 87928
p. Rutar - 610 3267
a při společenských akcích v
Sokole i v klubu.

Vstupné : \$ 30.- \$ 26.-

Brisbane

v sobotu 30. 10. 93 v 16 hodin
v Čs. Klubu
Vstupné : \$26.-, penzisté: \$ 16.-



Z tajů krás české řeči (červencová úvaha)

Bořek Šindler

Nejstarší způsob lidské komunikace k ušinu bubinku, hlas. Prapůvodní nástroj hudby a zpěvu. Matčin hlas, mateřská řeč, mateřština. Slova, melodie a rytmus odposlouchávané se rtů matek a první semena kultury setá do uší nejmladších, aby tam zůstala vryta až do posledního dechu. U nás do uší a duší českých, českou matkou.

A kolébka té řeči? Země bédná, bédná, ale jen jednou jedna, a jako jednu zžít ji chce - odvážíme se to s Holanem pošeptat? My, nás nějakých těch deset miliónů uživatelů. Kolik individuality by v nás zůstalo bez naší řeči - a hudby.

V jednom z nejdokladnějších poznání v New Yorku před smrtí definuje Jiří Voskovec - jeden z uživatelů nejvěrnějších a nejnižších - naši řeč jako pouto mezi Čechy nejsilnější. Pouto nikdy nezžené, pojící uši i úst a těch deseti miliónů nedefinovatelných jinak než právě jako uživatelů. A setřást je nelze.

Měsíc červenec je v české tradici měsícem úvah o třech meznících v pohnutém vývoji češtiny. O dvou bratřích z macedonské Soluně, a o velkém reformátoru českého pravopisu upáleného na březích Kostnického jezera pro věci nepravopisné.

Jako reformátor českého pravopisu byl rektor pražské university Jan Hus na přelomu čtrnáctého a patnáctého století geniálním revolucionářem. Psal latinsky i česky, ale jako uživatel češtiny prosazoval národní řeč ve věcech víry v době, kdy římský monopol to pokládal za přestupek, a kdy věci víry byly ve střední Evropě výsadou latiny.

Zjednodušil psanou řeč na příklad také zavedením diakritických znamének - čárek a háčků - odstranil spřežky a kdo dnes srovná polský a český psaný text hned postřehne rozsah Husovy vize. Husovo zjednodušení mělo pak zpětný vliv na češtinu mluvenou a umožnilo neobvyklému počtu laických čtenářů česky číst v dobách, kdy jinde nedovedla číst ani šlechta. Husova diakritická znaménka jsou dnes běžně používána na

příklad také v lotyštině, slovinštině, chorvatštině, v mezinárodní transkripci slovanských textů, a ovšem také ve slovenštině. Hus připravil češtinu na příchod knihtisku. V šestnáctém století už letěla čeština tryskem jako řeč vzdělaných Čechů.

Pochvalme si však především, že už ve čtrnáctém století bylo vůbec co zjednodušovat. A nebylo toho málo. Čeština tehdy právě dobojovávala boj s latinou jako jazyk světských i náboženských textů, a přestože ten boj vyhrála až v devatenáctém století, existovala pak už po staletí vedle vytříbené latiny jako jazyk spisovný a lidem srozumitelný. Dvorská kancelář Karla IV. také používala němčinu a má se za to, že i spisovná němčina byla nakonec ustálena právě v Praze.

V českých zemích tedy už vlastně od třináctého století jsou paralelně užívány tři jazyky - tradiční latina a dva nově ustavené jazyky národní, čeština a němčina. Šlechta je až do Bílé Hory převážně česká a zemské knihy jsou vedeny dvorskou kanceláří česky, zatímco městská práva a statuta se objevují v němčině. Latina přetrvává jako jazyk vědecké literatury až do doby josefinské v osmnáctém století, a v té době také dochází k největšímu ohrožení češtiny jazykem německým.

Průnik češtiny v Husově a již před-Husově době do náboženské literatury byl fenoménem v té době neobvyklý. I v Anglii se ještě čtení bible v angličtině trestalo smrtí a manželka Richarda druhého, česká princezna a dcera krále Karla si musela vydobýt od svého manžela zvláštní privilegium ke čtení nelatinsky psané bible. V Čechách čeština opanovala náboženské pole všude mezi nekatolíky, a to byla velice podstatná část českého království. Puritánští protestanti však začali ulpívat na textech výlučně náboženských, zatímco bohatá latinská literatura podporovaná katolíky se od renesance zabývala množstvím množstvím témat, kterým česko-bratrská úzkoprsost nepřála.

Avšak i přes českou tendenci zaobírat se výlučně náboženskými tématy, ve dvou stoletích po Husovi se stávají české země střediskem rozsáhlého knihtisku, který po Gutenbergově objevu proniká přes Píseň do celého

království a způsobuje revoluci v počtu vydávaných knih. Zeť tiskaře Jiřího Melantricha, Daniel Adam z Velešlavína, sám vyučený tiskař, překladatel a profesor historie na pražské universitě, autor historických děl a pořizovatel několika slovníků, obohacuje už v šestnáctém století Prahu neuvěřitelným množstvím knih tištěných v češtině i v jiných jazycích, a pomáhá upevňovat českou jazykovou formu.

Ani Bílá Hora, ani Habsburkové, a ani nacisté či mistři lži a klamu bolševici nešetřili už od středověku bohaté české tradice knižní a vůbec řečové kultury. Když se koncem osmnáctého století Josef Dobrovský pustil znovu do české gramatiky, měl kam sáhnout.

Teprve Josefský Toleranční patent počal umožňovat nové studium starých českých - hlavně českobratrských - textů a pokladnici, kterou tak opatrně, byť systematicky, začal otvírat Dobrovský. Češi pak už nikdy nezavřeli. Osmnácté století ale čeština promarnila, a pozvedla se opět až během století devatenáctého. Století osmnácté doslova prospala.

Čeština ale nezačíná v době Habsburků. U prakořenů, nebo snad u kolébky jejího dnešního skvělého bohatství a rozmanitosti stojí už v devátém století skupina vzdělců z macedonské Soluně s dvěma geniálními lingvisty v čele. Právě tak jako o nějakých pět set let později to prováděl Hus, i oni usilovali o šíření křesťanského poselství v řeči lidem srozumitelné. Právě tak jako Hus, i oni narazili na odpor těch, pro něž výklad Ježíše měl zůstat monopolem znalců latiny. Jen oni, latinici, směli podávat jeho učení v dávkách Římem přesně odměřovaných. Cyril a Metoděj prosadili jazyk domácímu jazyku nadmíru blízký - macedonštinu.

Velká Morava se ocitla v ohnisku zájmu mocnářů říše východofimské spravované z Byzancie. Zatímco Řím Germány v pátém století vyvrácený se teprve zvolna vzpamatovával a prodíral z područí severních barbarů, Byzancie kvetla vysoko řecko-římskou kulturou a zastiňovala Řím až do doby, kdy byla zpustošena Turky. A z tohoto vysoce kulturního prostředí přicházejí do našich zemí poselství křesťanství v řeči "lidové". Překlady bible do staroslověnštiny pořizované Cyrilem a Metodějem přímo z

řečtiny, jazyka tehdejší mladounké češtině a vůbec podstatě toku "slověnštiny" bližší než středověká latina ji mohla kdy být, zúrodnily české myšlení ranného středověku - jedná se o století deváté - a pravděpodobně zapustily pevné kořeny až do dnešní doby nevyvrácené a snad i nevyvratitelné.

Po přesunu z Moravy a Slovenska do oblasti Čech poskytovalo macedonsko-řecké kulturní prostředí ve věcech náboženství po dvě až tři sta let zajímavou protiváhu latinskému vlivu přicházejícímu přes Řím. V té době - a to před tím, než se čeština začala používat jako řeč písma - soutěžila staroslověnština s latinou, a skýtala tak neobvyklý stimulus. V té době zřejmě staroslověnština, od češtiny se neustále odchylojící, ale kodifikovaná v písmě - sehrála roli domácí literatury, i když byla nakonec vykázaná jen do klášterů se neslala se majetkem všenárodním.

Zatímco Hus pravopis zjednodušoval, soluňští tvůrci glagolského písma sestaveného na základě řecké abecedy musili vynalézt pro slovanská hrdla i jazyky znaky v řečtině se nevyskytující. A také odtud vede přímá cesta k Husovým "náboдениčkům", háčkům a čárkám. A to je zajímavé, že nějakých dvě stě let po vypuzení řecko-macedonské literární tradice - staroslověnského písemnictví přežilo nejdéle v klášteře sázavském - Karel IV. znovu otevřel dveře oněm vlivům když v Praze založil klášter "Na Slovanech", a tak oživil tradici velkomoravskou.

Je tedy červenec měsícem vzdání pocty těm nejstarším průkopníkům naší psané řeči. Není teď právě v Čechách ve floru zdůrazňovat staré svazky s Byzancí a vůbec slovanskost češtiny. Až ale opadnou vlny nynějšího flirtu s angličtinou a až se naši doma opět začnou probírat dávnější minulostí, jistě bude znovu vážen význam těch prvních století po pádu Velké Moravy, kdy se české řeči dostávalo živiny z Byzancie, prostředí tehdy v Evropě kulturně nejvyvinutějšího a okolnost, že staroslověnština v Čechách používaná byla po hebrejštině, řečtině a latině tehdy jedinou evropskou řeči do níž Řím povolil alespoň částečné překlady Písma, znovu vynikne.

Po více než tisíc let je čeština našim jediným pojítkem a zároveň také nositelkou české individuality, a také

stále ještě rostoucím pokladem a jemným nástrojem českosti. Kdykoli Holanovou zemí v přítomných potichlých hřbitovů opět povedou naše kroky k praménkům našeho života, a ještě než prodlužující se již stíny padnou i na nás, polibme tam vždy stále živá ústa matek, jejich dech nás kdysi poznamenal a nikdy pak už poznamenávat nepřestal, řečí dávno nebědnou ale přece jen jednou jedinkrát jednou.

Omlouváme se čtenářům, že se tento příspěvek se z technických důvodů nedostal do červencového čísla.



Vydávat či nevydávat ? Toť otázka.

Vím, že život jest nepředstavitelný tok změn. Někdy se vine jen líně a pomalu, jindy zase o překot pádí peřejemi. Znatelným změnám jsou od listopadového převratu vystaveni nejen lidé ve vlasti, ale ty změny ovlivňují i náš život v emigraci. Už třeba jen to, že jsme přestali být exilom a rázem se z nás stali emigranti, není to ale nic špatného. A přece jen si někdy na ta léta exilová rád zavzpomínám. Mnohé bylo tehdy snažší, věděli jsme kdo byl kdo, exilovou činnost konali jsme nezištně a obětavě, chápající exil jako poslání. Ten velký kus práce politické i kulturní vytvořil exil především z idealismu, byl to náš mravní závazek. Spolky žili z obětavosti stovek lidí, kteří věnovali svůj čas i peníze. Exiloví umělci jezdili po světě, vystupovali na podílech našich klubů, přespávali u krajanů a o penězích se moc nemluvilo. Dnes sem jezdí artisté přímo z Prahy a o penězích se mluví dost. Tak je to ale normální, tak tedy má být. Mně je přesto přece jen poněkud smutno, když vidím, jak se onen idealismus zvolna vytrácí z našeho života a je nahrazován prachobyčejným komercionalismem.

Jedním z velkých úspěchů našeho

exilu byla práce vydavatelská. Přispívali k ní nejen spisovatelé, vydavatelé a knihkupci, ale všichni kdo knížky kupovali a existenci těch vydavatelství tak umožňovali. Ty stovky vydaných knih pomáhaly udržet nad hladinou nejen české umění, ale udržovaly i standart myšlení a kvalitu jazyka. Po převratu ovšem většina těchto skvělých vydavatelství zanikla, již jich nebylo třeba. Ve vlasti se rychle objevily desítky nových nakladatelství a výběr knih jest vskutku obdivuhodný. Kniha vytištěná v Praze jest ovšem cenově dostupnější než kniha vydaná v Kanadě nebo ve Švýcarsku, taková jest ekonomická realita podnikání. Ale i tak vycházejí ve vlasti knihy, které by asi nevznikly nebyť oněch exilových vydavatelství. Zanikla i řada znamenitých exilových časopisů, jako třeba "Svědectví" kterým pan Tigris vykonal velký kus práce proti komunistickému režimu a pro demokracii. Jenže dnes vychází dost časopisů vysoké myšlenkové úrovně ve vlasti. Poslání exilu tedy zmizelo, změnila se naše situace, náš systém hodnot a také naše potřeby. Můžeme se nyní ptát, zdali ještě potřebujeme naše spolky a časopisy. Odpověď na tuto otázku jest právě v Austrálii snadná, stačí se totiž podívat kolem a poučit se od národnostních skupin, které nikdy nebyly exilem, ale vždy jen emigrací. Třeba takovi Holanďané nebo Italové mají tu své noviny, časopisy, kluby, rozhlasová vysílání. Odpověď tedy známe.

A nyní bude řeč o jednom problému ryze konkrétním, totiž o budoucnosti tohoto časopisu. Vydavatelé mluví o krizi Australských listů. Je velmi snadné jim porozumět, stačí docela jednoduchá aritmetika. Má-li tento časopis toliko 550 platících čtenářů tak při ročním předplatném \$ 31.20 dostaneme sumu \$ 17, 160, k tomu můžeme ještě přičíst něco dolarů za inzerci, která je ovšem nesmírně levná. Když si potom odečteme náklady s vydáváním spojené (předplatné novin a časopisů, telefon, fax, pošta, papír, amortizace zařízení, tisknutí a poštovné) je nám zcela jasné, že vydavatelům namísto zasloužené odměny zůstanou tak akorát oči pro pláč. Pokud se zvolná a spolehlivě nepotápějí do dluhů. A tak je zcela jasné, že za takových podmínek se pro-

stě časopis dělat nedá. Nuž, zamysleme se nad tím, zdali Australské listy potřebujeme nebo ne. Nutno asi přiznat, že potřeba krajských časopisů z hlediska informativního není dnes tak velká jako bývala. Je totiž možno objednat výborné časopisy a noviny přímo z domova.

Důvody pro ukončení vydávání jsou zcela zřejmé, jsou to důvody ryze ekonomické, nikoliv nedostatek kvality či obětavosti ze strany paní šéfredaktorky a jejích přispěvatelů. Já bych v její situaci vydávat asi přestal, jak jsem už uzavřel nejedno své krajanění v minulosti. Věřím, že v demokracii prostě lidé mají buď to co si zaslouží anebo na co vskutku mají. Činnost charitativní má své specifické podmínky a požadavky. Pokud tedy nemáme mezi sebou dostatek zájemců, aby vydávání bylo možné, potom si prostě takový časopis musíme odpustit. Já bych asi vydal poslední číslo, kde bych otiskl jména všech dlužníků, pochybuji však, že vydavatelé o činu takto přímém vůbec uvažují. Je ale nutno neukvapovat se a zamyslet se i nad tím, jaké jsou:

Důvody pro pokračování vydávání. Je jich hodně. Máme v Austrálii řadu krajských spolků i rozhlasových vysílání, ty však jsou lokalizované. Australské listy jsou našim jediným pojítkem po celém kontinentě. Jejich prostřednictvím můžeme dostávat informace zaměřené specificky na naše potřeby, které jinde nenajdeme. Třeba o podmínkách cestování domů, o nových zákonech tam, kde se nás týkají atd. Nastává i větší obchodní a kulturní spolupráce mezi zeměmi našeho narození a našeho pobytu, takový časopis může být v tomto směru naprosto nezbytný. A rovněž informace o životě nás všech v různých částech nejmenšího světadílu mohou být nejen zajímavé, ale i užitečné. Pro naše obchodníky a podnikatele možnost inzerce také není zanedbatelná (já sám jsem ji použil několikrát, byla užitečná i pro zákazníka). A nesmíme zapominat, že takový časopis slouží často i těm, kdo jej neodebírají. Důležité informace jsou totiž předávány dále, pokud ovšem zdroj informací existuje. Po mnoho let vydával Hlas domova obětavý pan Váňa, když jsem se s ním jednou bavil právě na téma stojí-li ta námaha za to ve světle

velké české nevďěčnosti, uvedl způsobem typickým pro jeho skromnost jeden hlavní důvod - ne žádné vlastenecké či politické velikášství, ale to, že prostřednictvím jeho novin bylo možné najít lidi, kteří se sobě navzájem ztratili. A dodal, že vědomí toho, že by byl jedna jediná maminka našla takto svého syna, tak ta veškerá jeho práce stála za to. Měl, jako obvykle pravdu.

Něco uzavřít, skončit, praštit s tím - je celkem snadné. Je ale zpravidla těžké začít znovu. Po bedlivé úvaze dospěl jsem k přesvědčení, že další vydávání Australských listů jest žádoucí. Dovolím si proto doporučit laskavé čtenářce, laskavému čtenáři, aby se rovněž zamyslili. Má-li časopis pokračovat bude to jen skrzeváž naše společné úsilí, nechat v tom vydavatele plavat by bylo od nás nešlechtné. Způsobů jak pomoci jest celá řada - můžeme přistoupit na podstatné zvýšení předplatné, můžeme získat více předplatitelů mezi svými přáteli. Podnikatelé mohou podpořit pravidelnou inzerci a prospět tak i sobě. Krajské spolky měly by se touto otázkou rovněž zabývat, neboť i ony by mohly pomoci. Vydávání tedy možné je, podaří-li se zlepšit podmínky. K tomu ovšem potřebujeme vůli a přesvědčení, že si takový časopis zasloužíme.

Přeji vám plodné a inspirované zamyšlení a děkuji za pozornost, kterou jste mým řádkům dali, když jste dočetli až na tento sám konec.

Jaroslav Kovářiček

Opravy karoserie, nový lak, vnější i vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN
PTY LTD

BODY REPAIRS



7 B PERAK ST. MONA VALE
tel.: 99 2595

Nad dopisy čtenářů

Vážení čtenáři!

Uplynul již rok od našeho posledního účtování v Australských listech. Podívejme se, jak situace vypadá:

Po prvních šesti měsících, kdy jsme získali asi kolem 600 předplatitelů, se zdála dobrá. Víme, že je v Austrálii asi 18.000 krajanů, domnívali jsme se, že tak 10% by mohlo mít o noviny zájem. Ve 12. čísle jsme uvedli, že máme 730 předplatitelů, dále rozesíláme asi 40 čísel s 25% slevou do novinových stánek. Příjem by tedy měl činit \$ 1976. Nejzákladnější náklady na jedno vydání nás stojí kolem \$ 1 600. Takže vše se zdálo v pořádku.

Při lednové kontrole jsme však zjistili, že nám dluží za předplatné více než 30% čtenářů. Chápali jsme obtížnost současné situace a začali upomínat až v únoru a březnu, kdy jsme všem poslali osobní dopis s prosbou o vyrovnání. Dodnes nám není jasné, proč ti, kteří časopis nechtěli jej prostě neposlali zpět s krátkým vzkazem a nebo nezvedli telefon a nefekli: "Děkuji, nechci."

V květnu jsme tedy přestali posílat AL 81 čtenářům. Nikdo z nich nevyrovnal dlužnou částku a tak jsme ji odepsali. Kontrola v červenci ukázala, že i nadále dluží asi 100 předplatitelů. To znamená, že v současné době máme 550 čtenářů, kteří mají vyrovnáno předplatné. Problém je, že se snižováním odběratelů se nesnižují naše náklady. Cena za 1000 výtisků je v podstatě stejná jako za 700 a to ještě máme vynikající vztahy s tiskaři, kteří se nám snaží pomáhat.

Doufali jsme, že inzerce může naši situaci vylepšit, ale i při našich velmi levných cenách, nám inzerující dluží také téměř \$ 500. Applied Computer Systems nám propůjčuje zdarma celé zařízení, komputery, laser printer a pod. a ještě doplatil na AL téměř \$ 3 000.

Prostě 550 platících odběratelů nezaplatí ani nejzákladnější náklady. Uvažovali jsme kdysi, o tom, že budeme vydělávat peníze pro AL organizováním zájezdů českých umělců do Austrálie. Po zkušenostech jsme od tohoto záměru

ustoupili.

Snažíme se najít nějaké východisko. Víme, že jsme pravděpodobně jediné krajské noviny, které nemají sponzora. "Nový domov" v Kanadě je podporován Masarykovou nadací, "Západ Today" je zase oficiálním časopisem české nadace Bohemia v Praze. Rádi bychom pokračovali, protože nás práce baví. Cítíme, že je užitečná a potřebná, ale za stávající situace to prostě nejde.

A tak by nás zajímal názor vás, čtenářů:

Myslíte si, že je časopis v Austrálii potřebný?

Domníváte se, že by bylo dobré otevřít tiskový fond, na který by mohli čtenáři podle svých možností přispívat?

Myslíte si, že lze najít v Austrálii sponzora či skupinu sponzorů, kteří by pomohli AL přežít těžké časy?

Máte nějaký jiný nápad, jak AL zachránit?

Víte o někom, kdo by chtěl časopis převzít a dělat ho lépe a úspěšněji?

Moc by nás zajímaly vaše odpovědi na tyto otázky. My jsme dělali, co jsme mohli a teď už je osud Australských listů skutečně ve vašich rukou.

Jana Háberová

P.S. Jen pro zajímavost. Grant o který jsme ve jménu Australských listů dne 12. července 1991 požádali na Department of Immigration - Local Government and Ethnic Affairs, Commonwealth Office Parramatta jsme samozřejmě nikdy nedostali. Přesto, že jistě "zcela zaručené" informace tvrdí, že ano.

Ráda bych poděkovala těm, kteří mezi tím zaplatili i těm, kteří se snaží AL pomoci, na př. manželům Romanovým a dalším. Děkuji! J.H.

Naléhavá výzva

Dovídám se, že Australské listy se nacházejí ve velmi nepříjemné finanční tísni. Zdá se dokonce, že kdyby se jejich situace radikálně nezlepšila, přestanou Australské listy vycházet. To je ovšem stav velice neuspokojivý.

Dále se také dovídám, že tato za-

pekklá situace je hlavně způsobena tím, že čtenáři neplatí předplatné. Že ze sedmisetpadesáti původních předplatitelů letos zaplatilo jen pětsetpadesát, a že kdyby stav předplatitelů dosáhl tisícovky, přestalo by časopisu hrozit finanční zhroutil.

Snad bychom se nad těmito nepříjemnostmi měli nejen zamyslet, ale zároveň se postarat o účinnou nápravu. Měli bychom zapůsobit na oněch dvěstě čtenářů, aby předplatné zaplatili - teď, hned. Dále bychom se měli vynasnažit, každý z nás platících, abychom získali další předplatitele. Jestliže je nás zde v Austrálii na osmnáct tisíc kdo hovoříme či alespoň rozumíme česky, nemělo by být úplně nemožné, aby prakticky jediný český měsíčník v Austrálii odebíralo tisíc osob.

Je zřejmé, že vydavatelka Jana Háberová nejen nevykazuje zisk, ale naopak vykazuje značný shodek. Nemůže-li za takových podmínek pokračovat, nesmíme ji to mít za zlé. Neměli bychom však dopustit, aby tento časopis zahynul smrtí časopisů předchozích. Zejména, když k jeho finanční záchraně není třeba zázraků.

Jana Háberová nechce žebrot. Zachráníme její dosavadní úsilí? Příznivce snažně prosím, aby se o to pokusili. Nebo skutečně chceme, aby toto číslo bylo poslední?

Bořek Šindler

Vážena paní redaktorko!

Moj odjazd do Slovenska ešte sa táhne kvôli tomu, že moja slovenská štátna prislušnosť ešte neny 100%-ne vyjasnená. To mi da príležitosť na to, abych dále predplatil AL. Časopis Australské listy ma veľmi zaujíma, večir na článkov sa da charakterizovat za výborne. Jelikož v Austrálii neexistuje slovensky časopis, AL tiež pomôžu mojej slovenčine, ktorú budem zasa potrebovat keď sa konečne vrátim do Bratislavy.

Predem Vám ďakujem za Vašu láskavosť a rozlúčim sa čo najsrdečnejším pozdravom.

Váš oddaný čitateľ
Stephen C. Katona
VIC

Vážená redakce - krajané,

obracím se dnes na Vás s velikou prosbou, nejdříve však přijměte vřelé pozdravy s přáním mnoho zdraví a úspěchů, výdrže a nervů ve vydávání exilových novin. Ve všem nechť Vám pomáhá Bůh.

Jak jsem již v úvodu naznačil, přikládám fotokopii o Mendlově nadaci v Brně - fondu Biskupství brněnského pro obnovu církevního zdravotnictví. Poslal mě to jeden známý s prosbou, zda bych to mohl dát na vědomí české veřejnosti a požádat, zda by se nenašel někdo, kdo by mohl přispět na tak důležitou stavbu ve staré vlasti. Jako Moravák, rodák z Oplocan u Tovačova cítím povinnost tuto prosbu předložit Vám k uvážení a ku zveřejnění v Australských listech. Předem Vám děkuji za pochopení a dání ve známost české menšiny zde.

S krajanským pozdravem

John Doslik
Victoria

Z poměrně rozsáhlé zprávy vybíráme dopis biskupa brněnského a několik základních informací.

Moji milí přátelé,

zvu vás k pomoci a podpoře díla budovaného po staletí, na čas však nuceně opuštěného.

Obnovou církevního zdravotnictví nebudeme křisit něco z historie, ale rozvíjet znovu to, co patří k nejvlastnějším projevům Církve. Vždyť již zájem jejího zakladatele Ježíše z Nazareta o nemocné a trpící je nepřehlédnutelný.

Spoléhám na vaši důvěru, pomoc a velkorysost. To vše bude nezbytné pro vybudování díla, na jehož začátku stojí troudalá snaha postavit nemocnici. Křesťanská vira totiž hovoří o účastném přijímání bolesti bližního a je ve své řeči velmi náročná.

Prosim Boha, aby nás všechny spojil ve společné starosti o ulehčení břemene utrpení našim nemocným.

Msgr. Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Cílem nadace je zbudování nové církevní nemocnice s kapacitou 400 lůžek, která by poskytovala odbornou chirurgickou pomoc na evropské úrovni. Má mít oddělení interní, chirurgické, gynekologicko-porodní, dětské, neurologické a anesteziologicko-resuscitační. Je třeba dodat, že křesťanský charakter nemocnice musí být tvořen nikoli náboženskou příslušností personálu a pacientů, ale pouze vysokou úrovní poskytované zdravotnické služby. Znamená to rovněž, že nemocnice bude otevřena všem.

Máte-li možnost v této skutečně bohumilné činnosti pomoci pište na adresu:

Mendlova nadace Brno
Petrov 8
601 43 Brno Česká republika
telefon : 05 249 58
Fax: 05 250 75

Konto: Komerční banka
pobočka Brno-město
Č.Ú. 67833-621 0100

HLEDÁME

Antonína Bradu a jeho ženu
Jaroslavu Bradovou roz.

Blažkovou,

kterí měli svatbu v roce 1946 v Praze.

Do Austrálie přijeli 17. března 1950 na americké lodi Muir, která vyplula z Itálie. Manželé Bradovi byli nejdříve v americké zóně Německa v Augsburgu a potom byli v Bagnoli Camp v Itálii. Prosíme přátele a známé, kteří manžele znali a mohli by podat nějaké informace o jejich osudu, aby se ozvali do redakce.

SKODEX INTERNATIONAL PTY LIMITED

Unit 3, 377 Newbridge Road, Moorebank NSW 2170 Tel (02) 822 4739
Fax (02) 822 4836

Vám přináší nejposlednější a nejmohutnější osobních počítače!

LEO Predator System with Pentium Processor

Má LEO PM-1000 motherboard která má Intel's 64 bit 60/66MHz Pentium Processor, může mít 96MB memory (RAM) a má 256/512 Kb cache, tři sloty 16bit ISA a tři sloty 32bit PCI local bus.

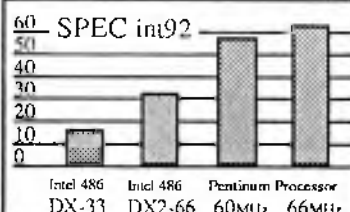


LEO počítače vyrábí jeden s největších výrobců v Taiwanu
First International Computer, Inc. (FIC)



FIC firma má kanceláře ve:

Taiwan - Taipei
Australia - Moorebank, NSW
USA - Fremont, CA
Europe - The Netherlands
Czech Republic - Brno
Spain - Madrid
Hong Kong



DIVIDENDY

Jan Plavec

Musím se přiznat. Štípnu jsem občas kuličku hroznového vína, někdy i pistáchio oříšek (skořápky jsem pak zasouval pod regály) a když byl někde vyložen tácek s jídlem na ochutnání, vyřešilo mi to večeri, ač jsem se pak ještě doma musel cpát rozmraženým polotovarem s týden prošlou spotřební lhůtou - ta nálepka "REDUCED" neušla mému ostřimému zraku. Já po těch speciálech jedu.

Rád nakupuji. Celý týden odolávám pokušení koupit čerstvý chléb - jak pak ale chutná, když v sobotu za pět minut dvanáct ho srazí na poloviční cenu! Nakoupím ho do zásoby. Totéž se zeleninou, rybami, dorty, saláty, grilovanými kuřaty... dvakrát tolik toho dostanu za stejné peníze! Co na tom, že polovina z toho jde přes plot slepicím. Těch vajec. A jaký mají žloutek!

Nedivím se, že Australani jsou většinou švorcovi. Jedna známá mi prozradila, že zásadně nakupuje v pondělí, když je všechno čerstvé (a drahé!). Nu, ať si ji o pár dnů čerstvější housky. Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe. Nějaký ten vylomený zub mi nevadí. A nemusím navíc kupovat strouhánku! Domácí ekonomie se tomu říká. Učí to teď na školách, ale zřejmě se tím příliš neřídí.

Co se týče té ekonomie, jediná věc, která mi tyto šetřící orgie kazila bylo pomýšlení, že i s těmi "speciály" na mě stejně vydělávají, či spíše kolik vydělávají, když si takové slevy můžou dovolit. Skočil jsem proto na příležitost stát se podnikníkem na tak výdělečném byznysu. "WOOLWORTH". Zaměstnává prý tolik lidí, kolik jich žije v Hobartu. To mluví samo za sebe - Hobart je krásné město. A je to prý "fair-dinkum" nabídka jak na televizi tvrdí. Pomůže se tím zřejmě i vlnářskému průmyslu - je to prý vlastenecký čin - což je nebezpečné slovo - risknu to ale.

Nakoupil jsem akcie. Stal jsem se přes noc součástí úspěšného hokynářství. Vlastním ho teď také část. A udivilo mě, že jak poměrně malý výdaj se člověk může cítit bohatcem. To, o čem jsem

při nezáživných hodinách občanské výchovy jen snil se změnilo ve skutečnost. Stal jsem se akcionářem.

Jinak dnes vstupuji do našeho - mojího supermarketu "Purity". Očistím si nejdříve boty (už nechodím nakupovat v holínkách - trousilo se z nich bláto na linoleum), opatrně vyprostim nákupní vozík (žádné vzteklé cloumání - nosím sebou i olejničku na zadržávající kolečka), nepřehrabuji se v pomerančích - naopak, беру hlavně ty nahnilé, od příhrádky s mandlemi odháním děti, namočenou okurku z podlahy nenápadně zasunu zpátky do zelené hory, tácek s kousky sýra přemísťuji co nejvýše (tlustí lidé jsou většinou malí), v chladicím pultu přesunuji čerstvé maso dozadu, dražší značky stejných výrobků posouvám na regálech dopředu a když vidím "Red Spot Special", srdce mi buší úzkostí, aby si toho moc lidí nevšimlo. Když z mrazicího pultu беру zmrzlinu, zadržuji dech, abych tam zbytečně nezvyšoval teplotu, mám u sebe lepicí pásku k opravě sypaných se pytlíků s moukou, pečlivě skládám rozházené dámské spodní prádlo zpátky do příhrádek, oddělení hraček (abych předešel mrtvici) se raději vyhýbám. Znervozněl jsem. Začalo se dít něco, co se mi před tím stávalo jen zřídka: Padají mi z rukou láhve a sklenice při prohlížení nálepek - nějak se o to zboží teď strachuji. Dřív jsem jen ohnul nos nad rozkráplou marmeládou. Když dnes vidím zaměstnankyně klábosit v uličce, znepřijemňuji jim to vozíkem tak dlouho, až se rozejdou, u kasy hlídám každou položku, aby odpovídala ceně zboží - každý dvacátý ornýl v účtované ceně prý bývá ve prospěch zákazníka - pryč jsou ty doby, kdy jsem se po zjištění takového přehmatu tetelil radostí. Naopak, dobrovolně dnes žádám o zaokrouhlení konečné sumy směrem k vyššímu pětníku. Dokonce se mi začaly líbit i poslední "hity" nekonečně znějící z "muzaku". Pobrukuji si je, když odnáším nákup v krabici od banánů - odmítám jakékoliv balení. Stal jsem se spoluvůdčím australského úspěchu. Jsem teď užce spojen s děním a výkonem supermarketu. Ostře sleduji jeho obrat. Odmítl jsem se proto i zúčastnit soutěže o třiminutovou jízdu chamtivosti - naber co můžeš! Zbláznil jsem se?! Takhle rozhazovat.... z mého?

Mám prostě po radosti z na-

kupování. Jedinou útechou mi je pomýšlení na to, že pomáhám k většímu zisku "mé" firmy, a že se to jednoho dne odrazi v dividendách. Woolworth už na těch akciích co mě prodali definitivně vydělává.



DRŽEL MĚ TADY OD OSMAŠEDESÁTÝHO!
V PROVĚRKÁCH JSEM JIN ŘEK, AŽ JDOU
OD VÁLU. PUSTILI MĚ, AŽ KDYŽ JSEM
JIN PORADIL, ABY SI ALESPŮ
ZMĚNILI FIRMU.

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRÍ SVEHLA

23 Bunbinla Ave

Mount Riverview 2774

tel: (047) 39 14 70

Miloš Trnka a syn,

registrovaní instalatéři a plynaři
nabízejí

opravy stávajícího vodovodního,
nebo plynového vedení, instalaci vedení
nového, mechanické čištění odpadního
vedení a další služby

Informace:

tel. (03) 548 1210

Mobile phone: (018) 992 996

KRÍŽOVKA

Z historie Smetanova divadla v Praze:

Náklady na stavbu Smetanova divadla nebyly tak velké, což lze vysvětlit architektonickou úsporností, ohledy na bezpečnost a zároveň novou videriskou stavební teorií, sledující vedle bezpečnosti i pohledové a- ..(tajenka)...hledistě.

Vodorovně : A. Rachot, italský běžec. B. Starořecká pohřební oběť, spojení. C. SPZ okresu Rakovník, výnos, ženský zpěvní hlas. D. Šachová prohra, anglicky "moře", druh papouška. E. Část střechy, otisky. F. Karibský stát, přání. G. Vesnice, obilnina.

Svisle : 1. Poplach(zastarale), zpěvný pták, jihoamerická řeka. 2. Osobní zájmeno, začátek tajenky. 3. Mazlavá hmota, bakalářský oděv. 4. Zoologický název dropa, italské město, předložka. 5. Opět, švagr(zastarale), končetina. 6. MPZ našich vozidel, kladná částice, rov. 7. Mužské jméno, ozbrojený ochranný doprovod, jihoamerická řeka. 8. Konec tajenky, polévkový závar. 9. Spisy, anglický souhlas, plody subtropického stromu nebo keře. Pomůcka : Cova, Iermo, Otis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

L	O	7	6	2	C	O	V	A
	N	A	T	A	S	T		K
R	A	Z	I	S	K	A	L	T
			S	E	A	A	R	A
K	R	O	V	S	T	O	P	Y
K	U	B	A	V	O			E
O	B	A	B	A	O	V	E	S
S				K				
					H			
					R	R	N	
					O	I	O	
					B	O	K	

SATURNIN

Zdeněk Jirotka

Celou středu přšlo. Teta Kateřina mne k dědečkovi nepustila, a tak jsem se dal do čtení. Přečetl jsem knihu "Pučení" nebo tak nějak se to jmenovalo a bylo to od nějakého profesora. Zkázil jsem si tím celý den. Večer si mne dal dědeček zavolat a vyprávěl mi o tom, jak sloužil jako voják v Itálii. Je to těžká věc, já jsem ho tam neposílal. Před spaním jsem přemítal o tom, jak by i tyto deštivé dny byly krásné, kdybych je mohl trávit ve společnosti slečny Barbory.

Ve čtvrtek se dědečkovi velmi ulevilo a chtěl se mnou hrát šachy. Moc mne to netěšilo, protože venku zrovna chvíli přestalo pršet a já jsem se chtěl jít podívat k řece, ale pak jsem si řekl, že jsem tím dědečkovi povinen. Konec konců je Saturnin mým sluhou a já jsem zaň odpověden. Teta se divila, že dědeček na mne nezanevřel, pokládala to za stařeckou vrtkavost a podotkla, že kuň je jednou hříbětem a člověk dvakrát dítětem. Šel jsem tedy hrát s dědečkem šachy.

Ačkoliv jsem měl dobrou vůli, nedopadlo to dobře. Nejsem sice vynikajícím hráčem, ale přesto se mi zdálo nápadným, že dědeček dělal rošádu v jedné partii třikrát, pokaždé na jinou stranu. Když jsem ho na to upozornil, velmi se rozčílil a řekl, že ho ničemu učit nebudu, že on hraje šach asi sto let. Propustil mne v náladě velmi nepřívětivé.

Když jsem odcházel z pokoje, nabírala teta Kateřina zhluboka dech a to znamenalo, že se chystá říci nějaké přísloví. Podařilo se mi zavřít dveře dříve, než spustila.

V pátek měl dědeček velmi dobrou náladu, a dokonce se ptal po Saturninovi. Saturnin se dostavil a podal dědečkovi vojenské hlášení. Řekl, že je všechno v pořádku, trafika že byla dopravena na původní místo a automobil byl dán do opravy. Mechanik však naléhavě žádá nějakou fotografii, aby věděl, jak ten vůz dřív vypadal. Také se tázal, jestli náhodou nezůstala jedna dvířka od toho automobilu v garáži. Saturnin garáž prohledal, ale dvířka nenalezl. Ještě se pozeptá, jestli nezůstala v té trafice.

Jinak prý neměla nehoda vážnějších následků. Majitel trafiky utrpěl sice nervový otřes, ale nikoliv při nehodě samé, nýbrž při návratu od oběda, když zjistil, že trafika je pryč. Dědeček se smál, nabídl Saturninovi doutník a pak se spolu celé odpoledne bavili. Teta Kateřina dokonce tvrdila, že cvičili. Já nevím, byl jsem celou tu dobu ve svém pokoji.

Odpoledně mi chtěl dědeček vykládat o Itálii a o té hraběnce, ale já jsem ho poprosil, abychom podnikli něco jiného. Bylo to ode mne velmi nepředložené, ale kdo by tušil něco takového. Dědeček mi řekl, že mu Saturnin vysvětlil zápas džiu-džitsu a že on, dědeček, mne tomu naučí.

To, co následovalo, se vám bude zdát neuvěřitelné. Prosim, abyste měli na paměti, že jsem byl dalek toho, abych se se starým pánem rval. Přijal jsem jeho žertovný útok trpně, a to byla chyba. Jeho první chvat, kterým se pokusil ohrozit moji rovnováhu, vyloudil mi na rty shovívavý úsměv a ukonejšil mou obezřetnost. Najednou dědeček odskočil stranou a vrazil do mne z boku překvapující silou.

Následky byly hrozné. Letěl jsem po parketách napříč pokojem a praštil sebou asi čtyři metry od místa, kde jsem původně stál. Když jsem se pokoušel vstát, projela mi pravou nohou oslnující bolest a zatmělo se mi před očima. Dědeček se smál, ještě když mne Saturnin se služebnou Marií odváděl do mého pokoje, a volal za mnou, že to přejde.

Dopravili mne do postele a poslali do města pro lékaře. Nevím, nač vlastně lékaři jsou, ale na to, co se mnou prováděl, jistě ne. Ten kotník mne bolel stejně dost a naprosto nebylo zapotřebí obracet mi nohu patou dopředu. Potom zasmušile prohlásil, že budu muset na rentgen a že zítra pro mne pošle sanitní auto.

Zítra ráno, prosím, když má konečně přijet slečna Barbora. Pochopíte, jak mi bylo, a to mne snad poněkud omlouvá, že jsem popuzeně odmítl dědečkovu nabídku, že mi bude vyprávět, jak sloužil v Itálii.

Když za mnou v sobotu ráno zapadla dvířka sanitního auta, viděl jsem, jak zahradní cestou přijíždí slečna Barbora ve svém bílém rapidu. Měla roztomilý sportovní klobouček a moc ji to slušelo.



INZERCE A SLUŽBY :**CUISINE ART CATERING***Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills RoadWEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINESProdej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílňa a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

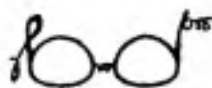
Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?call
VITA KOZAKRepair Crystal
Glass

Exp. from Bohemia

since 1966



Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

**LEO Computer Pty Limited**

(Přímé zastoupení největšího Taiwanského výrobce)

Nabízíme prvotřídní počítače pro všechny účely

Od 'NOTEBOOK (colour)'

po 'TOWER 486/66 workstations'

Unit 3, 377 Newbridge Road

Moorebank, NSW 2170

Tel: 02 822 4833

Fax: 02 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro

MANUFACTURING, ENGINEERING**DESIGN, CAD/CAM****DESKTOP PUBLISHING****JOB COSTING, ACCOUNTING**

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: 02 636 1873

Fax: 02 631 2024

Mobile: 018 288 477

SONY'S*Bon Voyage*Zpáteční letenky: Sydney - Praha - od S 1,750.-

Evropa - Sydney - od S 1,690.-

10 zastávek kolem světa - od S 2,380.-

Pětidenní zájezd na Gold Coast - od S 279.-
(letenky & ubytování)

Mnoho dalších zajímavých nabídek !!!

volejte Barboru - 387 1333

HABER - PILOT
 Pty Limited
 PRODUCTION
AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
 7 Boonah Street,
 WENTWORTHVILLE NSW 2145
 Tel: (02) 636 1873 Fax : (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

PRO FILATELISTY :

Nabízím velmi cennou sbírku známek
"Československo"

od roku 1918 (skauti) až do dneška

Máte-li zájem, kontaktujte :

Jaroslava Nedbálka

Tel. (02) 95 35 996 Fax : (02) 95 35 313

INZERCE:
**Chcete pomoci svým příbuzným nebo známým
 emigrovat do Austrálie ?**

Obraťte se na největší právníckou firmu v Austrálii,
 specializující se na otázky emigračního práva.

Připravujeme žádosti buď pro osoby, které jsou již v
 Austrálii, nebo pro obyvatele České a Slovenské republiky,
 kteří chtějí emigrovat do Austrálie,
 zastupujeme je ve všech otázkách emigračního práva, např.

- * trvalý pobyt v Austrálii,
- * manželství nebo "de facto" soužití a sloučení rodin,
- * profesionální a pracovní víza,
- * status uprchlíka a humanitární případy,
- * pomoc těm, kteří překročili lhůtu víza

hovoříme česky nebo slovensky,
 kontaktujte našeho zástupce Barry Lewise :
 tel.: (02) 387 3494

BARLOW & CO

Immigration Solicitors and Attorneys
 Level 7 - 70 William Street, Sydney, NSW 2000

93 Drummond Street, Carlton, Victoria 3053

Praktická lékařka
dr. Stephanie Rodley
 (mimo jiné léčí i speciální
bylinkovou metodou)
 ordinuje

265 F Victoria Road
 Gladesville, NSW 2111

Objednávky denně
 ~ od 8,30 do 18.00
 na čísle (02) 817 1693

Hovoříme česky



Stěhování nábytku,
 Sydney - mezinátně - zámoří
 odborně zabalíme,
 popřípadě uskladníme
 rozpočet i dobrá rada je zdarma
pečlivě, spolehlivě, poctivě
 Hovoříme česky a slovensky

TAX RETURNS
Tim Austin, F.T.I.A.
 Registered Tax Agent

poradíme vám v podnikání,
 použijte naši účetní kancelář,
 připravujeme daňová přiznání,
 domluvíte si schůzku předem,

Další informace:
 18 Hugnes Ave,
 Lawson 2783
 telefon: 047 591 782
 Mluvíme česky a anglicky.

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče
 O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
 se naučte potápět na HERVEY BAY.
 Ideální podmínky:

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
 tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833

472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

P. Code _____

Tel. _____

Stát _____

Vystříhnete a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145

Předplatné - zaškrtněte
 První polovina 1993.....
 Celý rok 1993.....



\$15.60

\$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**



Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa.

Návštěvy z České i Slovenské republiky.

Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.

EURORAIL - vlakem po Evropě.

Cesty lodí, autobusové zájezdy.

Cestování po Austrálii a další.

PODPORUJTE
ODEBÍREJTE
ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS



CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY S VÝBORNÝM
SPOJENÍM ZE SINGAPURU, JAKARTY A BANGKOKU -
ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ.**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**



Unit 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX 110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713



CONTACT
P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

**Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510**

*Máte-li zájem o české 'fonty' fungující pod
Windows 3.1 nebo na Macintosh zavolejte
APPLIED COMPUTER SYSTEMS*

TEL (02) 636 1873

(A.L. strana 16)

Superior Performance At An Affordable Price